

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษารวบรวมงานวิจัยการบริหารกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2 ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับหลักการบริหาร
 - 1.1 หลักการบริหาร
 - 1.2 การบริหารการศึกษา
 - 1.3 การบริหารจัดการศึกษาภายในสถานศึกษา
 - 1.4 การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน
2. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมลูกเสือ
 - 2.1 ภูมิหลังของลูกเสือโลกและการกำเนิดลูกเสือไทย
 - 2.2 นโยบายของคณะลูกเสือแห่งชาติ
 - 2.3 นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการต่อกิจกรรมลูกเสือ
 - 2.4 โครงสร้างการบริหารงานลูกเสือแห่งชาติ
 - 2.5 โครงสร้างการบริหารงานลูกเสือโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น
 - 2.6 การบริหารกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่
 - 2.7 การประเมินคุณภาพงานลูกเสือภายในสถานศึกษา
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 3.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับหลักการบริหาร

1. หลักการบริหาร

การบริหารกิจการใด ๆ ก็ตามจะดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและได้ประสิทธิผลจะต้องมีผู้ร่วมดำเนินการในกิจการนั้น ๆ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามนโยบายเป้าหมายและวัตถุประสงค์อย่างถูกต้องและรวดเร็ว ในการบริหารการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการบริหารกิจกรรม

ลูกเสือในโรงเรียนก็เช่นเดียวกัน จะต้องมีบุคคลหลายๆ คน ช่วยกันวางแผนควบคุมให้งานดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพนั้น ได้มีนักการศึกษาและนักทฤษฎีทางการบริหารหลายท่านได้ให้ความหมายของการบริหารและกระบวนการบริหารไว้ ดังนี้

วิลิตฐ กิจปรีชา (2541 : 18) ได้สรุปความหมายของการบริหารไว้ว่าการบริหาร คือ ศาสตร์สาขาหนึ่งที่ศึกษาค้นคว้าวิธีการทำงานให้มีประสิทธิภาพ และศึกษาพฤติกรรมการทำงานของคนเพื่อนำมา ปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงานให้เหมาะสมกับ ปัญหาและบุคคล

ธีรรัตน์ กิจจาร์ภย์ (2542 : 11) ได้ให้ความหมายของการบริหารไว้ว่าการบริหาร คือ การใช้ศาสตร์และศิลป์นำเอาทรัพยากรการบริหาร (Administration Resource) มาประกอบการตามกระบวนการบริหาร (Process of Administration) ให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ปราชญา กลาผล และสมศักดิ์ คงเที่ยง (2542 : 12) ให้ความหมายของการบริหารไว้ว่าการบริหาร หมายถึง กระบวนการของการวางแผน การจัดองค์การ การสั่งการและการควบคุม กำลังความพยายามของสมาชิกในองค์การและใช้ทรัพยากรอื่น ๆ เพื่อความสำเร็จของเป้าหมายขององค์การที่ได้กำหนดไว้

สมาน รังสิโยกฤษฎ และสุธี สุทธิสมบุรณ์ (2544 : 1) ได้กล่าวว่า การบริหาร หมายถึง การดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยอาศัยปัจจัยต่าง ๆ อันได้แก่ คน เงิน วัสดุ สิ่งของ และวิธีการปฏิบัติงาน เป็นอุปกรณ์ในการดำเนินงาน เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมนั้น ๆ เป็นไปตามกระบวนการบริหาร จากแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารสรุปได้ว่าการบริหารคือการใช้ศาสตร์และศิลป์โดยอาศัยปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่ ทรัพยากร คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ ฯลฯ มาใช้ในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้โดยให้เกิดประโยชน์ส่วนกระบวนการบริหารนั้น ได้มีนักบริหารหลายท่านได้ให้แนวคิดและได้อธิบายไว้ ดังนี้

Sears (1950 : 35) ได้กล่าวถึงกระบวนการบริหารว่ากระบวนการบริหาร 5 ด้าน ดังนี้

1. การวางแผน (Planning) เป็นการกำหนดแผนงานไว้ล่วงหน้า
2. การจัดองค์การ (Organizing) เป็นการพิจารณาเพื่อสั่งการและมอบหมายให้
ผู้ร่วมงาน
3. การสั่งการ (Directing) เป็นการพิจารณาเพื่อสั่งการและมอบหมายงานให้
ผู้ร่วมงาน
4. การประสานงาน (Co-ordination) เป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง
หน่วยงานและตำแหน่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
5. การควบคุมงาน (Controlling) เป็นการติดตามผลการปฏิบัติงาน

ชาอุชัย อาจินสมาจาร (2541 : 11) ได้กล่าวถึงกระบวนการบริหารไว้ว่ากระบวนการบริหารประกอบด้วย 5 ด้าน คือ

1. การวางแผน (Planning) หมายถึง การวิเคราะห์ห้อนาคต และการจัดวางแผนปฏิบัติการล่วงหน้า
2. การจัดองค์การ(Organizing) หมายถึง การเสริมสร้างองค์การด้านคนและวัสดุสิ่งของเพื่อการปฏิบัติตามแผน
3. การบังคับบัญชา (Commanding) หมายถึง การควบคุมบังคับบัญชาให้คนงานปฏิบัติงานตามหน้าที่
4. การประสานงาน (Communicating) หมายถึง การประสานกิจกรรมต่าง ๆ ของหน่วยงานให้ดำเนินงานไปตามเป้าหมาย
5. การควบคุม (Control ing) หมายถึง การควบคุมดูแลให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามระเบียบข้อบังคับและกฎเกณฑ์

Gulick and Urwick (1997 : 75 อ้างถึงใน ปรียาพร วงศอนุนุตร โรจน์ 2542 : 75-76) ได้กล่าวถึงกระบวนการบริหารที่เรียกว่า POSDCoRB ไว้ดังนี้

POSDCoRB เป็นการเรียกชื่อด้วยตัวอักษรย่อตัวต้นของคำว่า POSDCoRB คือ

1. P คือ Planning
2. O คือ Organizing
3. S คือ Staffing
4. D คือ Directing
5. Co คือ Co-ordinating
6. R คือ Reporting
7. B คือ Budgeting

การวางแผน (Planning) หมายถึง กระบวนการบริหารที่มีความสำคัญต่อการบริหารงานทุกประเภท เป็นการเตรียมตัวล่วงหน้าเพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ นโยบาย วิธีแก้ปัญหาลดลงจนวิธีการที่ดีที่สุดง่ายที่สุด รวดเร็วที่สุด และสอดคล้องกับทรัพยากรทางการบริหารเพื่อการดำเนินงานบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ เพราะการวางแผนเป็นกระบวนการบริหารจะต้องปฏิบัติ โดยการศึกษาสภาพปัญหาความต้องการ โดยการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ วิเคราะห์ข้อมูลกำหนดวัตถุประสงค์เป้าหมายและวิธีดำเนินงานให้สอดคล้องกับนโยบาย ซึ่งต้องสามารถปรับได้ เมื่อมีความจำเป็น

การจัดองค์การ (Organizing) หมายถึง กระบวนการบริหารที่เกี่ยวกับการจัดและดำเนินการเกี่ยวกับการวางแผน นโยบายและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับบุคคล เพื่อให้เกิดประโยชน์อย่าง

เต็มที่ คือ ใช้คนให้ทำงานให้ได้ดีที่สุด ในระยะเวลาที่สั้นที่สุด สิ้นเปลืองทรัพยากรน้อยสุด โดยทุกคนมีความสุขและพึงพอใจในการทำงาน

การอำนวยการ (Directing) หมายถึง ขั้นตอนและภาระหน้าที่ที่สำคัญของกระบวนการบริหารงาน ซึ่งจุดสำคัญอยู่ที่การวินิจฉัยสั่งการ ให้เป็นไปตามแผนงานและเป้าหมายที่กำหนดและต้องคำนึงถึงขั้นตอนการวินิจฉัยสั่งการ โดยละเอียดรอบคอบเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด และจะต้องไม่ยึดตัวบุคคลไม่ขัดต่อระเบียบข้อบังคับ อยู่บนพื้นฐานของเหตุและผล

การประสานงาน (Co-ordinating) หมายถึง กระบวนการบริหารงานที่เกี่ยวข้องกับตัวบุคคลเป็นสำคัญ ผู้บริหารจะต้องสร้างบรรยากาศความร่วมมือร่วมใจ การประสานงานสามัคคี จัดคนในองค์การให้ได้รับความรู้ความเข้าใจซึ่งจะทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพและประโยชน์สูงสุด

การรายงาน (Reporting) หมายถึง การนำเสนอการปฏิบัติงานของหน่วยงาน เพื่อให้ทราบความเคลื่อนไหวจะด้วยวาจาหรือลายลักษณ์อักษร เป็นหน้าที่ของผู้บริหาร โรงเรียนจะต้องควบคุมดูแลและอำนวยการประโยชน์ตลอดจนเทคนิคในการจัดทำรายงาน เสนอแนะขอคิดเห็นพร้อมแนวทางในการแก้ปัญหา

การจัดงบประมาณ (Budgeting) หมายถึง กระบวนการที่สำคัญในการกำหนดและควบคุมการใช้จ่ายเงินในการปฏิบัติงาน ให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด คือ ถูกต้อง ทันเวลา เป็นไปตามวัตถุประสงค์และเกิดประโยชน์สูงสุด

2. การบริหารการศึกษา

คำว่าบริหารในภาษาอังกฤษใช้ “Administration” และ “Management” ความแตกต่างของสองคำนี้ คือ “Administration” นิยมใช้ไปทางการบริหารทางราชการส่วน คำว่า “Management” นิยมใช้ไปทางการบริหารธุรกิจ ซึ่งหมายถึงการบริหารเช่นเดียวกัน นักวิชาการได้ให้ความหมายของการบริหารหลายทัศนะแตกต่างกัน พอสรุปได้ดังนี้

พณีส หันนาคินท์ (2542 : 18) กล่าวถึงความหมายของการบริหารว่าเป็นการ จัดระเบียบดูแลบุคคลให้ทำงาน เพื่อให้บุคคลใช้ประโยชน์และความรู้ความสามารถมากที่สุด อันเป็นผลทำให้องค์การอยู่ในภาวะที่แข็งแกร่งและได้ผลงานมากที่สุด

บรรยงค์ โตจินดา (2543 : 16) ให้ความหมาย การบริหาร หมายถึง เป็นการใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ที่เกี่ยวข้องกับการปกครองมาตั้งแต่มนุषย์รู้จักการอยู่ร่วมกัน ก่อนที่ประวัติศาสตร์จะได้บันทึกไว้ การบริหารต้องอาศัยแนวความคิดที่เป็นที่ยอมรับ โดยเฉพาะระหว่างองค์การกับผู้ปฏิบัติงานอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

พะยอม วงศสารศรี (2544 : 5) ให้ความหมายการบริหารการศึกษาว่า หมายถึง กระบวนการที่ ผู้บริหารใช้ศิลปะและกลยุทธ์ดำเนินการ เพื่อให้องค์การบรรลุตามเป้าหมาย สามารถ ดำรงตนอยู่ในองค์กรของสังคม ได้อย่างมีความสุข

สัญญา เศรษฐพิทยากุล (2546 : 2) กล่าวว่า การบริหาร คือ การตั้งเป้าหมาย และพยายาม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายนั้นตลอดเวลา

Good (1973 : 13) กล่าวว่าการบริหารการศึกษา หมายถึง เทคนิคและวิธีการต่าง ๆ ที่ ใช้ในการดำเนินงานในองค์การทางการศึกษาเพื่อให้เป็นไปตามนโยบายที่ตั้งไว้

Campbel and others (1997 : 6) กล่าวว่า การบริหาร หมายถึง ศิลปะในการทำงานให้ บรรลุเป้าหมายร่วมกับบุคคลอื่น

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่าการบริหารการศึกษา หมายถึง เทคนิคและวิธีการต่าง ๆ ที่ใช้ ในการดำเนินงานในองค์การทางการศึกษาเพื่อให้เป็นไปตามนโยบายที่ตั้งไว้ การดำเนินงานให้ บรรลุวัตถุประสงค์โดยการใช้กระบวนการอย่างมีระเบียบ โดยอาศัยปัจจัยทรัพยากรทางการบริหาร คือ คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ และการจัดการ ดังนั้น การบริหารจึงเป็นกระบวนการที่ผู้บริหารจำเป็น จะต้องใช้ทั้ง “ศาสตร์” และ “ศิลป์” ในการชักจูงให้คนหันมาช่วยเหลืองานขององค์การเพื่อให้เกิด ความร่วมมือร่วมใจกันในการทำงาน ให้ได้รับผลสำเร็จตามจุดหมายที่วางไว้อย่างเหมาะสมกับ

สถานการณ์ โดยที่ผู้บริหารต้องทำหน้าที่เป็นทั้งหัวหน้า ผู้นำ และผู้ประสานงานอย่างมี ประสิทธิภาพ โดยอาศัยกระบวนการ 7 ประการ คือ การวางแผน การจัดองค์การด้านการจัดการด้านบุคคล การอำนาจการ การประสานงาน การรายงาน และการจัดการงบประมาณ

3. การบริหารจัดการศึกษาภายในสถานศึกษา

ได้มีผู้กล่าวถึงความหมายและความสำคัญของการบริหารจัดการศึกษาภายในสถานศึกษา ไว้ดังนี้

สุภักดิ์ มุขदार (2540 : 12) กล่าวว่า การบริหารจัดการศึกษาภายในสถานศึกษา หมายถึง กิจกรรมที่ผู้บริหารและครู อาจารย์ร่วมกันดำเนินการเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถบรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและให้ผู้เรียนเป็นบุคคลที่ต้องการของสังคม ประเทศชาติ ตลอดจนการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

ธวัช แสงรัตน์ (2542 : 14) ให้ความหมายว่า การบริหารจัดการศึกษาภายใน สถานศึกษา หมายถึง การที่ผู้บริหาร โรงเรียนร่วมกับบุคลากรในโรงเรียนที่ผู้บริหารมอบหมาย การดำเนินงานตามขอบข่ายหรือภารกิจ โรงเรียน โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างเป็นขั้นตอนหรือ กระบวนการเพื่อให้การดำเนินงานบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของ โรงเรียน

ข้าราชการ ธรรมชาติ (2542 : 10) ให้ความหมายว่า การบริหารจัดการศึกษาภายในสถานศึกษา หมายถึง การดำเนินการต่าง ๆ ของโรงเรียน โดยมีกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องทางการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนได้รับบริการทางการศึกษา บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ สรุปได้ว่า การบริหารจัดการศึกษาภายในสถานศึกษา หมายถึง การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันของบุคคลในสถานศึกษาตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป โดยใช้กลวิธี ความสามารถ และประสบการณ์ในการดำเนินการจัดการศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ โดยบุคคล ที่เป็นหัวหน้าซึ่งเรียกว่าผู้บริหารสถานศึกษา มีหน้าที่ในการตัดสินใจ วางแผน อย่างมีศาสตร์และศิลป์ เพื่อนำเอาทรัพยากรที่เกี่ยวข้องมา

4. การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School-Based-Management)

ในมาตรฐานที่ 2 ของมาตรฐานการศึกษาของชาติ ได้กำหนดแนวทางการบริหารจัดการศึกษา โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School-Based-Management) เพื่อจะนำไปสู่การจัดการศึกษาที่ได้มาตรฐานและมีคุณภาพ

การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (SBM) เป็นรูปแบบการบริหารโรงเรียนที่ได้รับความสนใจในวงการบริหารโรงเรียนมากในปัจจุบันเพราะเป็นรูปแบบหนึ่งที่น่าจะสอดคล้องกับแนวทางการบริหารตาม พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545

ธีระ รุณเจริญ (2550 : 162-165) ได้สรุปการบริหารโรงเรียนโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 ได้กำหนดให้มีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาไปยังสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา และจัดให้มีคณะกรรมการสถานศึกษาของแต่ละแห่งทำหน้าที่กำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนกิจกรรมของสถานศึกษา ของตนเองใน 4 ด้าน คือ ด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป

2. การบริหารและจัดการสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (SBM) มุ่งให้การบริหารโรงเรียน การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ มีคุณภาพและมีมาตรฐาน เพราะในการบริหารโรงเรียนด้วยวิธีการหรือวิธีคิดแบบเดิมนั้น โรงเรียนจะถูกควบคุมโดยหน่วยงานหรือตัวแทนของส่วนกลางเป็นส่วนใหญ่ นโยบายและแนวทางการดำเนินงานของโรงเรียนมักจะถูกกำหนดมาจากส่วนกลาง การบริหารมักจะไม่ตอบสนองหรือไม่ตรงกับปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของโรงเรียน สมาชิกที่อยู่โรงเรียนและชุมชนที่ตั้งของโรงเรียนจะไม่มีอำนาจ ไม่ค่อยจะได้มีส่วนร่วมหรือไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในการกำหนดทิศทางการบริหารและจัดการโรงเรียนในฐานะของผู้มีส่วน

ได้ส่วนเสีย (Stakeholder) กับโรงเรียนโดยตรง ดังนั้น การบริหารโรงเรียนโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน จึงมีความสำคัญ ดังนี้

2.1 การบริหารโรงเรียนโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน จะเป็นการเน้นลักษณะเฉพาะ ด้านของแต่ละโรงเรียนที่มีความแตกต่างกัน เป็นการกระจายอำนาจการบริหารจัดการไปยังโรงเรียนโดยตรง เป็นการบริหารแบบมีส่วนร่วม (Participation) เป็นหลักสำคัญ มีความเชื่อว่าโรงเรียนบริหารจัดการตนเองได้ ให้โรงเรียนมีอำนาจและความรับผิดชอบโดยตรงต่อการดำเนินงานของโรงเรียนด้วยตนเอง และมีความเชื่อว่าโรงเรียนมิใช่เพียงเป็นหน่วยปฏิบัติตามนโยบายหรือตามแผนงานที่หน่วยเหนือกำหนดเท่านั้น แต่เป็นหน่วยปฏิบัติที่สามารถวิเคราะห์ปัญหาสามารถกำหนดนโยบาย วางแผน และบริหารจัดการได้ด้วยตนเอง

2.2 การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานจะต้องมีการลดอำนาจสั่งการ จากระดับบน มาให้สภาโรงเรียนหรือคณะกรรมการ โรงเรียนและถ่ายโอนอำนาจการบริหารจัดการจากเขต การศึกษามาสู่โรงเรียนโดยตรง ทำให้การบริหารโรงเรียนเป็นการตัดสินใจ ณ ฐานปฏิบัติ (Site-Based Decision-Making) โรงเรียนจะมีอำนาจมากขึ้นในการตัดสินใจและต้องรับผิดชอบโดยตรงต่อการวางแผนพัฒนาโรงเรียน การจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน การพัฒนาบุคลากร และการจัดการการเงินและการงบประมาณ

2.3 หน่วยงานต้นสังกัดจะต้องให้อำนาจแก่โรงเรียนในการบริหารจัดการตนเอง โดยกระบวนการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรง

2.4 หลักปฏิบัติที่สำคัญของการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน คือ กระจายอำนาจการบริหารจัดการไปยังสถานศึกษาหรือโรงเรียนโดยตรง ให้โรงเรียนมีอำนาจและต้องรับผิดชอบต่อการบริหารจัดการแบบเบ็ดเสร็จ เน้นการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งรูปแบบการมีส่วนร่วมที่นิยมใช้กันมากคือการบริหาร โดยคณะกรรมการ โรงเรียน ซึ่งประกอบด้วยผู้บริหารโรงเรียน ผู้แทนครู ผู้ปกครองและผู้แทนชุมชน โดยร่วมกันมีบทบาทในการบริหารโรงเรียน ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ตอบสนองความต้องการของผู้ปกครองและชุมชน โดยตรงให้มากที่สุด

2.5 การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานนี้ ได้รับอิทธิพลมาจากกระแสความเปลี่ยนแปลงในโลกธุรกิจอุตสาหกรรม มีประสิทธิภาพในการทำงานขึ้น กระจายอำนาจการบริหารจัดการเพิ่มอำนาจการตัดสินใจ ความรับผิดชอบ และการปฏิบัติไปยังหน่วยปฏิบัติ ทำให้องค์การหรือหน่วยงานสามารถปฏิบัติงานในความรับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถสร้างความพึงพอใจแก่ลูกค้า ผู้รับบริการและผู้เกี่ยวข้องได้มากยิ่งขึ้น

2.6 โรงเรียนต้องเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์การและแบบแผนการทำงานของโรงเรียนให้เป็นผู้รู้จักคิดริเริ่มด้วยตนเอง คิดช่วยตนเอง สร้างตนเองให้เข้มแข็งบริหาร โดยการริเริ่มด้วยตนเอง และรู้จักรับผิดชอบตนเอง การบริหารในรูปแบบนี้ก่อให้เกิดการปฏิรูปที่การบริหารโรงเรียน โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

2.7 การบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในประเทศไทยจะมีประสิทธิภาพ เมื่อดำเนินการตามเงื่อนไข คือ มีการกระจายอำนาจไปยังสถานศึกษาโดยตรง จัดการบริหารโดยคณะกรรมการ เน้นการบริหารแบบมีส่วนร่วม ไม่ใช่แบบการร่วมมืออย่างที่เคยเป็นมา

2.8 รูปแบบและแนวปฏิบัติ ซึ่งอาจจะมีทางเลือก คือ รูปแบบการบริหารโดยชุมชนเป็นหลัก รูปแบบการบริหารโดยผู้บริหารโรงเรียนเป็นหลัก รูปแบบการบริหารโดยเป็นโรงเรียนในกำกับ และรูปแบบการบริหารแบบเอกชน

2.9 เงื่อนไขความสำเร็จ ประกอบด้วย

2.9.1 ผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียนต้องมีอำนาจอย่างแท้จริงในการบริหารงบประมาณ บุคลากรและหลักสูตร

2.9.2 การใช้อำนาจหน้าที่เน้นอยู่ที่การใช้เพื่อก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและมีผล โดยตรงต่อการจัดการเรียนการสอนเป็นหลักสำคัญ

2.10 กลยุทธ์สำคัญที่นำไปสู่ความสำเร็จ ประกอบด้วย

2.10.1 การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึง

2.10.2 การกำหนดบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษา และให้มีการกำหนดมาตรฐานงานของคณะกรรมการสถานศึกษาให้ชัดเจน

2.10.3 การสรรหาและการคัดเลือกคณะกรรมการสถานศึกษาต้องให้ได้คนที่มีความรู้ ความสามารถ เสียสละ และเป็นตัวแทนของกลุ่มต่าง ๆ อย่างแท้จริง

2.10.4 ต้องจัดการฝึกอบรม/สัมมนา ผู้บริหาร คณะกรรมการสถานศึกษา ให้มีความรู้ ความเข้าใจ พัฒนาทักษะ ปรับบทบาทที่เกี่ยวกับการบริหารและการจัดการศึกษาตามรูปแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานให้ชัดเจน

2.10.5 ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์ปฏิบัติหน้าที่ร่วมกับคณะกรรมการสถานศึกษาอย่างใกล้ชิด

2.10.6 จัดให้มีเครือข่ายคณะกรรมการสถานศึกษา

2.10.7 ให้การสนับสนุนให้โรงเรียนสามารถดำเนินการตามแนวการบริหารแบบยึดโรงเรียนเป็นฐาน และสามารถรับผิดชอบต่อการบริหารจัดการโรงเรียนของตนเองแบบเบ็ดเสร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่าการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School-Based-Management) เป็นรูปแบบการบริหารโรงเรียนแนวใหม่ ที่เน้นให้โรงเรียนมีอิสระ มีบทบาท และดำเนินการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม โดยประสานกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา โดยเฉพาะคณะกรรมการสถานศึกษา ให้เขามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ โรงเรียน จากแนวความคิดต่าง ๆ ของนักบริหารสรุปจะเห็นว่า กระบวนการบริหารจะต้องมีการใช้ศาสตร์และศิลป์มาประกอบการบริหารงาน ในการตัดสินใจ การวางแผน การจัดองค์การการจัดคนเข้าทำงาน ทรัพยากร การประสานงาน การควบคุมงานอย่างต่อเนื่อง และการจัดทำรายงานผลปฏิบัติงาน เพื่อจะได้ทราบความก้าวหน้าของการดำเนินงาน โดยผู้บริหารจะต้องเลือกให้หลักการบริหารให้เหมาะสมกับสถานการณ์การบริหารงานลูกเสือ

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวข้องกับกิจกรรมลูกเสือ

1. ภูมิหลังของลูกเสือโลกและลูกเสือไทย

1.1 กำเนิดลูกเสือโลก

ลูกเสือโลกกำเนิดขึ้นที่ประเทศอังกฤษเมื่อปี พ.ศ.2450 (สำนักงานคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ. 2540 : 36-45) ผู้ให้กำเนิด คือ Lord Baden Powel โดยได้นำเด็กชาย 20 คน ไปอยู่ค่ายพักแรมที่เกาะบราวน์ซี (Brown Sea) ซึ่งอยู่ทางตอนใต้ของประเทศอังกฤษในการไปอยู่ค่ายพักแรมครั้งนี้ ได้มีการแบ่งเด็กออกเป็นหมู่ ๆ แต่ละหมู่จะมีนายหมู่เป็นหัวหน้าและได้นำเอาวิชาที่เกี่ยวข้องกับสัญญาณต่าง ๆ การบุกเบิก การผูกเงื่อนการทำสะพาน การคาดคะเนระยะทาง ความสูง น้ำหนักและจำนวน การอยู่ค่ายพักแรม การสังเกตการณ์ปฐมพยาบาลมาสอนให้กับเด็ก ๆ นอกจากนี้ยังมีการแข่งขันระหว่างหมู่ การเล่นรอบกองไฟ การบรรยายเรื่องเป็นคติสอนใจ การร้องเพลง ซึ่งในการนำเด็กชายไปอยู่ค่ายพักแรมที่เกาะบราวน์ซี ครั้งนี้เป็นการเริ่มต้นกิจการลูกเสือที่ประสบความสำเร็จเป็นอย่างมาก เพราะถือว่าเป็นกองลูกเสือสามัญกองแรกที่เกิดขึ้นในโลก เมื่อกลับมาจากเกาะบราวน์ซีแล้ว ได้เขียนหนังสือเรื่อง Scouting for Boys หนังสือเล่มนี้ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายและเป็นที่สนใจของเยาวชนอย่างยิ่ง จากนั้นกิจการลูกเสือก็แพร่หลายไปประเทศต่าง ๆ ในเครือจักรภพของอังกฤษ คือ แคนาดา ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ อินเดีย ประเทศซิติ เป็นประเทศนอกเครือจักรภพอังกฤษเป็น ประเทศแรกที่ได้จัดตั้งกองลูกเสือขึ้น กิจกรรมลูกเสือเป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์ในการพัฒนาค่านิยม เจตคติพฤติกรรมและบุคลิกภาพ เน้นให้เป็นคนช่างคิด ช่างทำ และปรับตัวเขากับการเปลี่ยนแปลงได้ โดยใช้กิจกรรมที่ปลูกฝังให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2532 : 55) มีความรู้ความเข้าใจ ใน

หลักการเกี่ยวกับความดีงาม การรักษาสุขภาพและจิตใจ มีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ วิจารณ์ แก้ปัญหาแสดงออกและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ เสียสละ สามัคคี มีวินัย ประหยัด ซื่อสัตย์ กตัญญูทศเวที รักการงาน เห็นคุณค่าของการออกกำลังกาย สนใจแสวงหา ความรู้และ รูปแบบการทำงานใหม่ ๆ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใช้ความรู้ในการตัดสินใจ แก้ปัญหาในการทำงานและการดำรงชีวิต ตลอดจนการปรับปรุงตนเองให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์สามารถนำ ความรู้ไปแก้ปัญหาและพัฒนาบุคลิกของตนเอง ได้ ถูกเลือกเป็นกระบวนการทางการศึกษาสำหรับ เยาวชน มีวัตถุประสงค์ที่จะสร้างบุคลิกภาพและพัฒนาการทางด้านสังคมเป็นองค์การอาสาสมัคร ไม่เกี่ยวข้องกับการเมือง เปิดโอกาสสำหรับคนทั่วไป โดยอยู่บนพื้นฐาน ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการ บริหารลูกเสือแห่งชาติ. 2540 : 7-8)

1. ปฏิบัติตามหลักการสำคัญของการลูกเสือที่ได้กำหนดขึ้นโดยผู้ให้กำเนิดลูกเสือโลก
2. ยึดมั่นตามคำสอนของศาสนาที่ตนเคารพนับถือ
3. มีความจงรักภักดีต่อชาติ บ้านเมือง ช่วยสร้างเสริมสันติภาพ ความเข้าใจ และให้ความร่วมมือ
4. มีความรับผิดชอบในการพัฒนาตนเอง
5. เข้าร่วมในการพัฒนาสังคมด้วยการยกย่องและเคารพในเกียรติของบุคคลอื่น เพื่อความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของโลก
6. พัฒนาเยาวชนให้เป็นพลเมืองดี มีความรับผิดชอบ อยู่บนพื้นฐานคำปฏิญาณ ตามกฎของลูกเสือ
7. เรียนรู้โดยการกระทำ วิธีการระบอบหมู่
8. พัฒนาความก้าวหน้าของบุคคลโดยใช้หลักสูตรวิชาพิเศษลูกเสือและกิจกรรม กลางแจ้ง

สรุปได้ว่าลูกเสือโลกกำเนิดขึ้นที่ประเทศอังกฤษเมื่อ พ.ศ. 2450 โดย ลอร์ด เบเดน โพเวลล์ และได้เผยแพร่ไปยังประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ด้วยการฝึกอบรมเยาวชนให้เป็นพลเมืองดีมีความจงรักภักดี ต่อชาติบ้านเมือง ประหยัด ซื่อสัตย์ รักการทำงาน มีระเบียบวินัย สามัคคีและยึดมั่นในคำสอน ของศาสนาที่ตนเคารพนับถือ โดยใช้กระบวนการกลุ่มเป็นพื้นฐานการเรียนรู้ซึ่งเป็นหลักของกิจกรรม ลูกเสือ

1.2 กำเนิดลูกเสือไทย

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงเล็งเห็นประโยชน์และคุณค่าของ ลูกเสือ จึง ได้จัดตั้งกองเสือป่าขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2454 (สำนักงานคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ.

2540 : 49-60) เพื่อให้ข้าราชการพลเรือนเข้ารับการศึกษาฝึกอบรมด้านจิตใจให้มีความรักชาติมีมนุษยธรรม และมีความเสียสละ เมื่อกิจกรรมเสือป่ามีความก้าวหน้ามั่นคงแล้ว ทรงพระราชดำริว่าบุตรของ ลูกเสือป่าก็ควรได้รับการฝึกอบรมให้เป็นพลเมืองดีตั้งแต่เยาว์วัย ดังนั้นจึงมีพระบรมราชโองการ ณ วันที่ 1 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2454 ให้ตั้งกองลูกเสือขึ้นเป็นครั้งแรก และทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เป็นกองลูกเสือหลวง ทรงพระราชทานคติพจน์แก่ลูกเสือว่า “เสียชีพอย่าเสียสัตย์” และเห็น ความจำเป็น ที่จะต้องมีตราประจำคณะลูกเสือแห่งชาติเพราะสถาบันต่าง ๆ ที่เป็นราชการก็มีตรา ประจำคณะเป็นของตนเองทั้งสิ้น และลูกเสือต่าง ๆ ทั่วโลกต่างก็มีตราเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง เช่นกัน เพื่อให้เข้ากับหลักสากลและสอดคล้องกับคณะลูกเสือนานาชาติ จึงจำเป็นต้องมีคณะ ลูกเสือแห่งชาติขึ้น โดยตราคณะลูกเสือแห่งชาติเฟอร - เดอ - ริส (Fleur - de - lis) กับรูปหัวเสือ ประกอบกันและมีตัวอักษรจารึกภายใต้ว่า “เสียชีพอย่าเสียสัตย์” ตามความแจ้งสภากรรณกลาง จัดการลูกเสือแห่งชาติพระองค์ทรงวางรากฐานการลูกเสือไทยไว้อย่างดี และกิจการลูกเสือไทยได้ ขยายตัวไปทั่วราชอาณาจักร ซึ่งต่อมาได้ปรับปรุงให้เป็นลักษณะบำเพ็ญประโยชน์และขยายตัว กว้างขวางขึ้นมีการตั้งกองลูกเสือเหล่าเสนาและลูกเสือเหล่าสมุทร ฝึกควบคู่กันไปกับยุวชนทหาร หลังจากนั้น ได้ทรงตราข้อบังคับลักษณะการปกครองลูกเสือและจัดตั้งสภากรรณกลางจัดการ ลูกเสือแห่งชาติ โดยพระองค์ทรงดำรงตำแหน่งสภานายก และจัดตั้งกองลูกเสือหญิงเรียกว่าเนตร นารีขึ้น พระองค์เสด็จสวรรคตเมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน 2468 และในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 การลูกเสือซบเซาลงหลังจากสงครามโลกครั้งที่ 2 สิ้นสุดลง การลูกเสือเริ่มฟื้นฟูอีกครั้งใน พ.ศ. 2496 ได้มีการเปิดฝึกอบรมวิชาผู้กำกับลูกเสือสำรองเป็นครั้งแรกใน พ.ศ. 2501 และจัดตั้งกอง ลูกเสือสำรองเป็นกองแรกของไทย วันที่ 5 สิงหาคม 2501 จากนั้นกองลูกเสือขยายตัวมากขึ้น ตามลำดับมีการฝึกอบรมลูกเสือวิสามัญและจัดตั้งกองลูกเสือวิสามัญขึ้นเมื่อ วันที่ 18 มีนาคม พ.ศ 2506 และในที่สุดการลูกเสือได้เข้าสู่ประชาชนคือ ได้มีการเปิดการฝึกอบรมลูกเสือชาวบ้านขึ้นครั้งแรกเมื่อ 2514 และปัจจุบันได้บรรจุวิชาลูกเสือ ไว้ในหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ

สรุปได้ว่ากิจการลูกเสือไทยได้กำเนิดขึ้นเมื่อวันที่ 1 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2454 โดย พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ตั้งกองลูกเสือขึ้นครั้งแรกเป็นกองลูกเสือหลวงและได้ ทรงพระราชทานคติพจน์แก่คณะลูกเสือว่า “เสียชีพอย่าเสียสัตย์” ทรงได้วางรากฐานกิจการลูกเสือ ไทยและขยายไปทั่วราชอาณาจักร ทรงตราข้อบังคับการปกครองลูกเสือและจัดตั้งสภากรรณการ กลางลูกเสือแห่งชาติโดยพระองค์ทรงดำรงตำแหน่งสภานายกหลักจากพระองค์เสด็จสวรรคตการ ลูกเสือจึงเริ่มซบเซาลงและได้รับการฟื้นฟูอีกครั้งใน พ.ศ. 2496 มีการจัดตั้งกองลูกเสืออบรมผู้กำกับ ลูกเสือและได้ขยายตัวมาโดยลำดับ และมีการอบรมลูกเสือชาวบ้าน ซึ่งกิจกรรมลูกเสือไทยได้สืบ

ทอดมาในปัจจุบัน โดยกระทรวงศึกษาธิการ ได้นำวิชาลูกเสือบรรจุในหลักสูตรการเรียนการสอน
ทุกโรงเรียน

2. นโยบายของคณะลูกเสือแห่งชาติ

คณะลูกเสือแห่งชาติเป็นคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติซึ่งมีหน้าที่บริหาร
กิจกรรมลูกเสือทุกประเภทและทุกจังหวัด ดังนั้นสำนักงานคณะกรรมการลูกเสือแห่งชาติได้
กำหนดนโยบายของคณะลูกเสือขึ้นมาซึ่งนโยบายดังกล่าวมีรายละเอียด ดังนี้ (สำนักงาน
คณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ. 2540 : 70 -71)

1. ส่งเสริมการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยลูกเสือ เรงรัดตราพระราชบัญญัติ
ลูกเสือ และปรับปรุงข้อบังคับของคณะลูกเสือแห่งชาติว่าด้วยการปกครองหลักสูตรวิชาพิเศษ
ลูกเสือ กฎกระทรวงว่าด้วยกฎหมายลูกเสือ
2. ปรับปรุงการบริหารกิจการลูกเสือ โครงสร้างและการบริหารงานของสำนักงาน
คณะกรรมการลูกเสือแห่งชาติตลอดจนส่งเสริมบุคลากรทางลูกเสือ เพื่อยกระดับมาตรฐานลูกเสือ
ให้สูงขึ้น
3. เรงรัดพัฒนาฝึกอบรมครูผู้สอนวิชาลูกเสือ ผู้บังคับบัญชาการลูกเสือทุกประเภท
ทุกระดับให้มีปริมาณคุณภาพ โดยคำนึงถึงสัดส่วนที่เหมาะสม
4. ปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอน การฝึกอบรมลูกเสือ ผู้บังคับบัญชาลูกเสือ
โดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีตลอดจนการผลิตคู่มือการเรียนต่าง ๆ
5. เรงรัดและสำรวจตรวจสอบจัดทำทะเบียนสถิติสำมะโนครัวประชากรลูกเสือ
ผู้บังคับบัญชาลูกเสือ กองลูกเสือทุกประเภท ทุกระดับ ทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบ
โรงเรียนตลอดจนทรัพย์สินของคณะลูกเสือแห่งชาติให้ถูกต้องตามเป็นปัจจุบันเพื่อประโยชน์แก่
การวางแผนพัฒนากิจการลูกเสือระยะยาวทั้งในระดับชาติ ระดับจังหวัด และระดับอำเภอ
6. ส่งเสริมสนับสนุนการศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ การดำเนินงาน การบริหารงาน
ลูกเสือด้านวิชาการ ด้านการฝึกอบรม และด้านกิจการลูกเสือ เพื่อปรับปรุงให้กิจการลูกเสือ
เจริญก้าวหน้า
7. ส่งเสริมความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีกับลูกเสือนานาชาติ โดยส่งลูกเสือ
และผู้บังคับบัญชาลูกเสือไปเยือนและร่วมชุมนุมลูกเสือของประเทศเพื่อนบ้าน ในกลุ่มอาเซียน
ประเทศในเขตเอเชียแปซิฟิก ร่วมกิจการลูกเสือโลกตาม โอกาส และจัดให้ผู้บังคับบัญชาลูกเสือได้
มีโอกาสไปเข้ารับการฝึกอบรม ในต่างประเทศเพื่อเพิ่มเติมความรู้ในวิชาลูกเสือ

8. ส่งเสริมให้ลูกเสือผู้บังคับบัญชาลูกเสือทุกประเภท รักษาวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ไทยร่วมกันเพื่อสร้างภาพพจน์ที่ดีแก่กิจการลูกเสือ ในแนวทางของความซื่อสัตย์สุจริต ตลอดจนความจงรักภักดี ความเสียสละ ความสามัคคี ความมีระเบียบวินัย ความเป็นผู้มีมัธยัสถ์ และการได้อุทิศตนบำเพ็ญประโยชน์ต่อส่วนรวมตามอุดมการณ์ของลูกเสือ

9. ส่งเสริมและสนับสนุนลูกเสือ ผู้บังคับบัญชาลูกเสือ ให้รู้จักการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง ตลอดจนการบริการชุมชนในทุกด้านตามความสามารถและโอกาสอันควร

10. ส่งเสริมงานประชาสัมพันธ์ กิจการลูกเสือ ตลอดจนการสนับสนุนให้มีการดำเนินการ จัดหาทุน เพื่อการพัฒนากิจการลูกเสือและความร่วมมือระหว่างองค์กรต่าง ๆ ทั้งในภาครัฐบาล และเอกชน ให้เกิดการประสานสัมพันธ์ในการใช้ทรัพยากรร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

11. ทำนุบำรุงและพัฒนาค่ายลูกเสือให้อยู่ในสภาพของค่ายเอนกประสงค์ เพื่อใช้ประโยชน์ในกิจการลูกเสือหรือสาธารณประโยชน์อื่น ๆ

12. ส่งเสริมให้มีการชุมนุมลูกเสือในระดับจังหวัด และในวันคล้ายวันสถาปนา คณะลูกเสือแห่งชาติและจัดให้มีการชุมนุมลูกเสือแห่งชาติ 4 ปี ต่อครั้ง

13. ส่งเสริมให้มีการดำเนินการเกี่ยวกับการตั้งกองลูกเสือนอกระบบ โรงเรียน เป็นไปโดยถูกต้องตามกฎหมายและดำเนินกิจการลูกเสืออย่างมีประสิทธิภาพ

14. ส่งเสริมสวัสดิการและประโยชน์เกื้อกูลต่าง ๆ แก่ลูกเสือผู้บังคับบัญชาลูกเสือ ตลอดจนยกย่องประกาศเกียรติคุณและการบำเหน็จความดีความชอบ เพื่อเป็นการบำรุงขวัญและกำลังใจที่จะปฏิบัติตนตามอุดมการณ์ของคณะลูกเสือแห่งชาติ

15. ส่งเสริมกิจการลูกเสือชาวบ้านให้เจริญก้าวหน้าทั้งปริมาณและคุณภาพเพื่อให้มีความสำนึกในหน้าที่สิทธิและความรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนความมั่นคงปลอดภัยของประเทศชาติ

สรุปได้ว่านโยบายของคณะลูกเสือแห่งชาติกำหนดโดย คณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ ซึ่งว่าด้วยพระราชบัญญัติเกี่ยวกับลูกเสือรวมทั้งแนวทางในการปฏิบัติและวัตถุประสงค์ ในการจัดกิจกรรมลูกเสือทุกประเทศทุกจังหวัด เช่น ส่งเสริม สนับสนุน ปรับปรุงระบบบริหาร โครงสร้าง การปกครอง หลักสูตรวิชาลูกเสือพิเศษ และการพัฒนาบุคลากร เพื่อยกระดับมาตรฐาน ลูกเสือ สนับสนุนให้มีการชุมนุมลูกเสือในวันสำคัญต่าง ๆ โดยเน้นความซื่อสัตย์ ความสามัคคีและการบำเพ็ญประโยชน์ตามอุดมการณ์ของลูกเสือ ตลอดจนให้มีการจัดตั้งกลุ่มกองลูกเสือในโรงเรียน เพื่อประโยชน์แก่การวางแผนกิจกรรมลูกเสือ ตลอดจนให้มีสวัสดิการประกาศเกียรติคุณ แก่ผู้บังคับบัญชาลูกเสือ การบำเหน็จความดีความชอบและสนับสนุนกิจกรรมลูกเสือชาวบ้านให้เจริญก้าวหน้าทั้งปริมาณและคุณภาพ

3. นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการต่อกิจกรรมลูกเสือ

นโยบายของรัฐบาลและกระทรวงศึกษาธิการ มุ่งเน้นที่จะพัฒนาเยาวชนของชาติให้เป็นพลเมืองดี เป็นพลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้เร่งดำเนินการเพื่อผลักดันการปฏิรูปการศึกษาให้เป็นระบบ โดยกำหนดเป็นยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติไว้ 3 ประการ คือ การสร้างโอกาสทางการศึกษา การพัฒนาการจัดการคุณภาพการเรียนรู้ และการเพิ่มมาตรฐานการศึกษาและความสามารถในการแข่งขันของประเทศตามลำดับ การดำเนินการเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ นั้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้มีนโยบายที่จะฟื้นฟูกิจการลูกเสือ เนตรนารี และยุวกาชาด ให้เป็นกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และพัฒนาบุคลิกภาพ สุขภาพ ตลอดจนการเสริมสร้างศักยภาพของนักเรียนและเยาวชนไทย ให้เป็นบุคลากรที่มีคุณค่าทั้งต่อตนเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ โดยส่งเสริมให้สถานศึกษาทั่วประเทศจัดกิจกรรมทางลูกเสือ เนตรนารี และยุวกาชาด ควบคู่กับการจัดการเรียนการสอน ในด้านวิชาการ นำกระบวนการลูกเสือ มาแก้ปัญหาสังคม โดยสร้างจิตสำนึกให้กับเยาวชนให้เป็นคนดีมีความรู้คู่คุณธรรม มีระเบียบวินัย มีความเป็นผู้นำ รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ไม่เสพยาเสพติด เล่นการพนัน อีกทั้งการฟื้นฟูบุคลากรในวัยผู้ใหญ่ให้เป็นแนวร่วมในการพัฒนางานลูกเสือ (คงศักดิ์ เจริญรักษ์ และคณะ. 2548) ซึ่งจากนโยบายดังกล่าวกรมสามัญศึกษากระทรวงศึกษาธิการ (ม.ป.ป. : 2 - 3) ได้มองเห็นความสำคัญของกิจการลูกเสือ จึงได้กำหนดนโยบายที่ต้องปฏิบัติกิจกรรมลูกเสือ 8 ประการ เกี่ยวกับกิจการลูกเสือ ไว้ ดังนี้

1. มีความจำเป็นที่จะต้องให้นักเรียนทุกคนในโรงเรียนเป็นลูกเสือ ตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงระดับอุดมศึกษา จนกว่าจะออกไปประกอบอาชีพ โดยให้โรงเรียนทุกโรงเรียนจัดการเรียนการสอนลูกเสือ ยุวกาชาด เนตรนารี โดยวิธีการลูกเสือ คือการเรียนด้วยการกระทำการวางแผนการสอนวิชาลูกเสือ โดยเน้นการเรียนการสอนด้วยการปฏิบัติให้มากขึ้น วางแผนการสอนกิจกรรมให้มีมาตรฐานอย่างเด่นชัด มีการติดตามประเมินผลการสอนของครู การเรียนของลูกเสือ ในภาคปฏิบัติ กิจกรรมให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกิจการลูกเสือแห่งชาติ โดยเฉพาะการเรียนด้วยการปฏิบัติจริง ผู้บริหารต้องสอดส่องเป็นพิเศษ

2. ให้กรมวิชาการจัดกิจกรรมลูกเสือเป็นกิจกรรมบังคับของนักเรียนทุกคนที่จะต้องเรียนเป็นแนวทางปฏิบัติ ให้กรมวิชาการเน้นให้นักเรียนทุกคนต้องเป็นลูกเสือ เพราะลูกเสือสร้างคนให้มีระเบียบวินัย เสียสละ และบำเพ็ญประโยชน์ต่อผู้อื่น กรมพลศึกษาต้องประสานงานกับกรมสามัญศึกษา กรมการฝึกหัดครู สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติและกรมต่าง ๆ ที่มีโรงเรียนในสังกัด ให้แต่ละกรมดำเนินการสอนลูกเสือ ด้วยการปฏิบัติจริง อย่างจริงจัง หลักสูตรของกรมวิชาการจะต้องสอดคล้อง และสนับสนุนส่งเสริมวัตถุประสงค์ของคณะลูกเสือ

แห่งชาติกรมิวิชากรจะต้องดำเนินกร และประเมินหลักรสุตรของลูกเสืออยู่ตลอดเวลา เพื่อแก้ไขปรับปรุงให้มีประสิทธิภพ นอกจกนักรมิวิชากรต้องประสานงนกับคณะกรรกรกรบริหารลูกเสือแห่งชาติอย่งใกล้ชิด

3. ควรรกำหนดเรื่องกรรยกรเว้นเครื่องเบบ โดยให้มีฝ้ผู้กรคเป็นสัญลักษณ์เท่นั้น ใช้ประกอบเครื่องเบบนักเรียน ให้ดำเนินกรร่งกรหลุหมายโดยเร็วจนกว่าจะมีกรุกระทรวงออกมกำหนด

4. ให้สถบ้นรชภักู จัดฝ้กรบรมิวิชาผู้กำกับลูกเสือ ให้กับนักศีกษาทุกคน ทุกสาขาวิชาเอก

5. ให้มีการฝ้กรบรมิวิชาผู้กำกับลูกเสือ ให้แก่ ผู้บริหารระดับสูงของกระทรวงศีกษาธิการที่ยังไม่มีวุฒิตางลูกเสือ ให้สำนักงนปลัดกระทรวงประสานงนกับสำนักงนคณะกรรกรกรบริหารลูกเสือแห่งชาติให้มีการจัดฝ้กรบรมิตามเบบโรงเรียนนยอำเอของวิทยาลัยการปกครองกระทรวงมหาดไทย

6. ให้กรรพลศีกษาจัดให้มีการเรียนกรสอนลูกเสืออย่งรวดเร็ว ให้กรรพลศีกษาสำรวจคิดตตามกรเรียนกรสอนลูกเสือทุกโรงเรียน โดยประสานงนกับกรรเจ้สังกัดให้กรรพลศีกษาประสานงนกับเขตการศีกษา จ้งหวัดอำเอทั่วประเทศ

7. ให้มีการวางแผนกรฝ้กรบรมิผู้บังคับบัญชาลูกเสือชั้น บี.ที.ซี. และ เอ.ที.ซี. ให้กรรพลศีกษา เขตการศีกษา จ้งหวัดตลอดกรรเจ้สังกัดที่มีโรงเรียนร่วมนกันสำรวจจนวนผู้บังคับบัญชาที่ยังไม่มีวุฒิตางลูกเสือ เพื่อวางแผนกรเข้ารับกรบรมิเป็นงวด ๆ ไป ทั้งชั้น บี.ที.ซี. และ เอ.ที.ซี. ผู้บังคับบัญชาลูกเสือจะต้องมีความรู้ในวิชาลูกเสือถึงจะสอนลูกเสือให้มีประสิทธิภพได้กระทรวงศีกษาธิการจะให้กรสนับสนุนกรฝ้กรบรมิวิชาผู้กำกับลูกเสือทุกระดับอย่งเต็มที่

8. ให้ครุที่ฝ้กรบรมิลูกเสือได้มีความดีความชอบเป็นกรรพิเศษด้วย ให้สำนักงนคณะกรรกรกรรช้ราชการครุได้ทำเรื่องขอความดีความชอบเป็นกรรพิเศษซึ่งสอดคล้อกับ ประดับแก้วพณีกร และคณะ (2549 : 11) ที่ได้กล่าวไว้ว่า กระทรวงศีกษาธิการได้มีนโยบายให้มีการส่งเสริมให้ลูกเสือทุกคนได้ใช้กระบวนกรของลูกเสือในการพัฒนาคุณธรรม โดยยึดมั่นในวินัย กรุ และค้ำปฎิญาขของลูกเสือ ดั้งนั้น กริจกรรมที่เป็นกระบวนกรของลูกเสือ จ้งก่อให้เกิดกรพัฒนาคุณธรรมและวินัยของลูกเสือ ซึ่งมีอยู่หลายประการนอกจากนี้ คงศักดิ์ เจริญรัช และคณะ (2548 : 17) ได้กล่าวว่า กระทรวง ศีกษาธิการยังได้ประกาศให้สถนศีกษาใช้หลักรสุตรการศีกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักรช 2544 ซึ่งกำหนดให้กริจกรรมลูกเสือ เนตรนารี เป็นกริจกรรมหนึ่ของกริจกรรมพัฒนาผู้เรียน ในลักษณะของกริจกรรมที่ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติด้วยตนเองอย่งครบวงจตั้งแต่ศีกษาวิเคราะห์วางแผน ปฏิบัติตามแผนกรประเมินและปรับปรุงกรทำงาน โดยเน้นกรทำงานร่วมนกันเป็นกลุ่ม

และต้องผ่านการประเมินตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด ผู้เรียนจึงจะผ่านเกณฑ์การจบหลักสูตร การศึกษาภาคบังคับและจบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งได้แบ่งช่วงชั้นการเรียนออกเป็น 4 ช่วงชั้น จึงได้ปรับการจัดกิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี แต่ละประเภทในสถานศึกษา ให้มีความ สอดคล้องกับช่วงชั้นการเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยมีได้มีการ ปรับลดสาระการเรียนรู้ของการลูกเสือ จัดให้มีการปรับปรุง พัฒนา หลักการ รูปแบบ วิธีการการ ฝึกอบรมบุคลากรทางการลูกเสือ บุคคลที่เป็นพลังสำคัญในการพัฒนาเยาวชน ชุมชน ชาติบ้านเมือง และผู้บังคับบัญชาลูกเสือให้สอดคล้องเหมาะสมกับบทบาทหน้าที่ของบุคคลเหล่านั้น เพื่อ ประสิทธิภาพของงานที่จะดำเนินการต่อไป

ขณะเดียวกัน กลุ่มสารนิเทศ (2551) ได้กล่าวว่า กระทรวงศึกษาธิการได้ประสานให้ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ได้จัดทำเกณฑ์การประเมิน คุณภาพงานลูกเสือภายในสถานศึกษา เพื่อใช้เป็นแนวทางการดำเนินงานลูกเสือ ในสถานศึกษา และเป็นองค์ประกอบหนึ่งของมาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาด้วย จึงกล่าวได้ว่ากระทรวงศึกษาธิการมีแนว โยบายที่ชัดเจนในการส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงาน ลูกเสือในสถานศึกษาอย่างต่อเนื่องและให้บังคับใช้ในสถานศึกษาทุกแห่งฉะนั้นสถานศึกษาซึ่ง เป็นส่วนราชการในสังกัดของกระทรวงศึกษาธิการจะต้องนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติให้มีคุณภาพ และประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์ของคณะลูกเสือแห่งชาติต่อไป

4. โครงสร้างการบริหารลูกเสือแห่งชาติ

สำนักงานคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติได้กำหนด โครงสร้างการบริหาร ลูกเสือแห่งชาติไว้ เพื่อให้โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นใช้เป็นแนวทางการบริหารกิจกรรมลูกเสือ ซึ่งสรุปได้ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ. 2540 : 97-103)

- (1) คณะลูกเสือแห่งชาติประกอบด้วยบรรดาลูกเสือทั้งปวงผู้บังคับบัญชาลูกเสือ ผู้ตรวจการ ลูกเสือ กรรมการลูกเสือ และเจ้าหน้าที่ลูกเสือ
- (2) คณะลูกเสือแห่งชาติเป็นนิติบุคคล
- (3) พระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุขของคณะลูกเสือแห่งชาติ
- (4) สภาลูกเสือแห่งชาติประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน รองนายกรัฐมนตรี เป็นอุปนายก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงมหาดไทย ผู้บังคับการทหารสูงสุด ผู้บัญชาการทหารบก ผู้บัญชาการทหารเรือ ผู้บัญชาการทหารอากาศ อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมตำรวจ และเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ผู้ว่าราชการจังหวัด และผู้อำนวยการ เขตพื้นที่เป็นกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่น้อยกว่า 40 คน แต่ไม่เกิน 80 คน ซึ่งทรง

พระกรุณาโปรดเกล้าแต่งตั้งให้อธิบดีกรมพลศึกษาเป็นกรรมการและเลขาธิการ รองอธิบดีกรมพลศึกษา เป็นกรรมการและรองเลขาธิการและผู้อำนวยการกองลูกเสือเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขาธิการ สภาลูกเสือแห่งชาติอาจมีสภานายกกิตติมศักดิ์ อุปนายกกิตติมศักดิ์ และกรรมการกิตติมศักดิ์ ซึ่งจะได้ทรงโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปี และเมื่อพ้นตำแหน่งอาจทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งอีกได้

1. วางนโยบายเพื่อความมั่นคงและความเจริญก้าวหน้าของคณะลูกเสือ
2. พิจารณารายงานประจำปีของคณะลูกเสือแห่งชาติ
3. ให้คำแนะนำในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ โดยปกติมีการประชุมสภาลูกเสือแห่งชาติปีละ 1 ครั้ง ในต้นเดือนกรกฎาคมของทุกปีใช้เวลาประชุมครั้งละ 3-5 วัน

4. คณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นประธาน ปลัดกระทรวงศึกษาและปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นรองประธาน และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกิน 20 คน ซึ่งสภานายกสภาลูกเสือแห่งชาติแต่งตั้งให้อธิบดีกรมพลศึกษาเป็นกรรมการและเลขาธิการ รองอธิบดีกรมพลศึกษาเป็นกรรมการและรองเลขาธิการ ผู้อำนวยการกองลูกเสือเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขาธิการ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปี และพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ คณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติเป็นผู้กระทำการในนามคณะลูกเสือแห่งชาติ และเพื่อการนี้จะมอบอำนาจให้กรรมการคนหนึ่งคนใดปฏิบัติกิจการเฉพาะอย่างแทนได้

5. สำนักงานคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติตั้งอยู่ที่ศาลาาภิราชูธ ถนนพระราม 1 สนามกีฬาแห่งชาติกรุงเทพมหานคร มีเลขาธิการคณะกรรมการบริหารฯ เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบและมีเจ้าหน้าที่ตามสมควร เพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ได้จัดตั้งตรวจการและคณะอนุกรรมการขึ้น 10 คณะ เพื่อดำเนินการดังต่อไปนี้

- 5.1 ผู้ตรวจการลูกเสือฝ่ายบริหาร
- 5.2 ผู้ตรวจการลูกเสือฝ่ายจัดหาทุน
- 5.3 ผู้ตรวจการลูกเสือฝ่ายต่างประเทศ
- 5.4 ผู้ตรวจการลูกเสือฝ่ายประชาสัมพันธ์
- 5.5 ผู้ตรวจการลูกเสือฝ่ายวิชาการ
- 5.6 ผู้ตรวจการลูกเสือฝ่ายฝึกอบรม
- 5.7 ผู้ตรวจการลูกเสือฝ่ายพัฒนาชุมชน

5.8 ผู้ตรวจการลูกเสือฝ่ายกิจกรรมพิเศษ

5.9 ผู้ตรวจการลูกเสือฝ่ายสิ่งแวดล้อม

5.10 ผู้ตรวจการลูกเสือฝ่ายลูกเสือชาวบ้าน

6. งานลูกเสือในระดับจังหวัดให้มีคณะกรรมการลูกเสือจังหวัดประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน รองผู้ว่าราชการจังหวัด และปลัดจังหวัดเป็นรองประธาน ผู้อำนวยการเขตพื้นที่เป็นกรรมการ และกรรมการอื่นอีกไม่น้อยกว่า 15 คน แต่ไม่เกิน 30 คน ซึ่งประธานคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติแต่งตั้งให้ผู้อำนวยการเขตพื้นที่เป็นกรรมการและเลขาธิการ รองผู้อำนวยการเขตเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขาธิการ ประธานคณะกรรมการลูกเสือจังหวัดจะแต่งตั้งบุคคลผู้สนับสนุนกิจการลูกเสือเป็นกรรมการลูกเสือพิเศษประจำจังหวัดก็ได้ กรรมการลูกเสือพิเศษประจำจังหวัดมีสิทธิ์เข้าชี้แจงแสดงความคิดเห็นการประชุมคณะกรรมการลูกเสือจังหวัด แต่ไม่มีสิทธิ์ออกเสียงลงคะแนน ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ว่าราชการลูกเสือจังหวัด รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดจังหวัดและผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษา เป็นรองผู้อำนวยการลูกเสือจังหวัดและรองผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาเป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการลูกเสือจังหวัด มีหน้าที่บริหารลูกเสือจังหวัด

สโมสรลูกเสือแต่ละแห่งต้องจดทะเบียนเป็นสมาคมในส่วนกลาง อยู่ในความดูแลของเลขาธิการคณะกรรมการการบริหาร ส่วนสโมสรลูกเสือในจังหวัดต่าง ๆ อยู่ในความดูแลของผู้อำนวยการลูกเสือจังหวัดแต่ละจังหวัด มีคณะกรรมการลูกเสือในจังหวัดประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน นายอำเภอเป็นกรรมการ และกรรมการอื่นอีกไม่น้อยกว่า 15 คน แต่ไม่เกิน 30 คน ซึ่งประธานกรรมการบริหารแต่งตั้งกรรมการลูกเสือพิเศษประจำจังหวัดได้

คณะกรรมการลูกเสือจังหวัดอยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปี และเมื่อพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

คณะกรรมการลูกเสือจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

1. ส่งเสริมความมั่นคงและความเจริญก้าวหน้าของการลูกเสือในจังหวัด
2. พิจารณารายงานประจำปีของลูกเสือจังหวัด
3. ให้คำแนะนำผู้อำนวยการลูกเสือในการปฏิบัติงานลูกเสือ

สรุปได้ว่าคณะลูกเสือแห่งชาติเป็นนิติบุคคลประกอบด้วยบรรดาลูกเสือทั้งปวงมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข มีหน้าที่ส่งเสริมความมั่นคงและความเจริญก้าวหน้าของลูกเสือในจังหวัด พิจารณารายงานประจำปี และให้คำแนะนำในการปฏิบัติงานของลูกเสือ มีนายกรัฐมนตรีเป็นสภานายกสภาลูกเสือแห่งชาติ ประกอบด้วยคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติฝ่ายต่าง ๆ คณะกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าแต่งตั้งมีหน้าที่วางแผน

นโยบายเพื่อความมั่นคง พิจารณารายงานประจำปี และให้คำแนะนำในการปฏิบัติงานขอ คณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ ซึ่งคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติมีสำนักงานตั้งอยู่ที่ กรุงเทพมหานคร มีผู้ตรวจการและอนุกรรมการเป็นผู้บริหารงานลูกเสือ และมีอำนาจหน้าที่ส่งเสริมความมั่นคงและความเจริญก้าวหน้าของลูกเสือในจังหวัด พิจารณารายงานประจำปีและให้คำแนะนำการปฏิบัติงานของลูกเสือ

จากการศึกษาโครงสร้างคณะลูกเสือแห่งชาติจะแสดงให้เห็นว่าคณะลูกเสือแห่งชาติจะประกอบด้วยบรรดาลูกเสือทั้งปวง ที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขมีสภาลูกเสือแห่งชาติเป็นผู้กำหนด นโยบายและให้คำแนะนำ ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นสภานายกและคณะกรรมการอีก 14 คน ไม่เกิน 80 คน ซึ่งทรงพระกรุณา โปรดเกล้าแต่งตั้ง มีอธิบดีกรมพลศึกษาเป็นกรรมการและเลขาธิการ รองอธิบดี กรมพลศึกษาเป็นกรรมการและรองเลขาธิการ ผู้อำนวยการกองเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขาธิการ ส่วนคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นรองประธานและกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกิน 20 คน ซึ่งสภานายกสภาลูกเสือแห่งชาติให้อธิบดีกรมพลศึกษาเป็นกรรมการและเลขาธิการ รองอธิบดีกรมพลศึกษาเป็นกรรมการและรองเลขาธิการ ผู้อำนวยการกองลูกเสือเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขาธิการ ในสำนักงานคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติจะมีผู้ตรวจ และคณะอนุกรรมการ 10 คน ซึ่งในระดับจังหวัดจะประกอบด้วยสำนักงานคณะกรรมการลูกเสือจังหวัด อำเภอ กลุ่มลูกเสือ กองลูกเสือ และลูกเสือ

5. โครงสร้างการบริหารงานลูกเสือโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

สำนักงานคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติได้กำหนดให้โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นใช้โครงสร้างการบริหารงานลูกเสือในโรงเรียน เพื่อให้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมลูกเสือ ซึ่งโครงสร้างการบริหารงานดังกล่าวนี้ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาได้ใช้โครงสร้างการบริหารงานลูกเสือเช่นเดียวกัน ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ. 2538 : 1-3)

5.1 การขออนุมัติตั้งกองและแต่งตั้งผู้บังคับบัญชา

การดำเนินการก่อนขออนุมัติตั้งกองและแต่งตั้งผู้บังคับบัญชา

5.1.1 ดำเนินการรับสมัครเด็ก โดยการใช้ใบสมัครเขาเป็นลูกเสือ (แบบ ลส.3)

1) กองลูกเสือสำรอง 1 กอง มีจำนวนลูกเสือ 8-36 คน อายุตั้งแต่ 8 ปี และไม่เกิน 11 ปีบริบูรณ์ หรืออยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โดยแบ่งลูกเสือออกเป็นหมู่อย่างน้อย 2 หมู่ และไม่เกิน 6 หมู่ หมู่หนึ่งมีลูกเสือ 4-6 คน รวมทั้งนายหมู่และรองนายหมู่ลูกเสือด้วย

2) กองลูกเสือสามัญ 1 กอง มีจำนวนลูกเสือ 12-48 คน มีอายุตั้งแต่ 11 ปี

และไม่เกิน 17 ปีบริบูรณ์ หรืออยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โดยแบ่งลูกเสือออกเป็นหมู่ จำนวน 2-6 หมู่ หมู่หนึ่งมีลูกเสือ 6-8 คน รวมทั้งนายหมู่และรองนายหมู่ลูกเสือด้วย

3) กองลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ 1 กอง มีจำนวนลูกเสือ 4-48 คน มีอายุ ตั้งแต่ 14-18 ปี หรือกำลังเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยแบ่งออกเป็นหมู่อย่างน้อย 2 หมู่ และไม่เกิน 6 หมู่ หมู่หนึ่งมีลูกเสือ 4-8 คน รวมทั้งนายหมู่และรองนายหมู่ลูกเสือด้วย

4) กองลูกเสือวิสามัญ 1 กอง มีจำนวนลูกเสืออย่างน้อย 10 คน และไม่เกิน 40 คน อายุตั้งแต่ 16-25 ปี หรือกำลังเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือระดับอาชีวศึกษาหรือ อุดมศึกษา กองลูกเสือวิสามัญจะแบ่งออกเป็นชุดหรือหมู่ตามความต้องการก็ได้ และควรมี ลูกเสือวิสามัญชุดหรือหมู่ละ 4-6 คน รวมทั้งนายหมู่และรองนายหมู่ลูกเสือด้วยเมื่อรับสมัครเด็ก เป็นที่เรียบร้อยแล้ว จะต้องหาตัวผู้กำกับลูกเสือกองละ 1 คน รองผู้กำกับลูกเสืออีก 1 คน หรือหลาย คนเป็นผู้ช่วย

5.1.2 ผู้กำกับและรองผู้กำกับลูกเสือจะต้องมีคุณสมบัติทั่วไปดังต่อไปนี้

- 1) เป็นผู้ที่มีนิสัยใจคอและความประพฤติเรียบร้อย
- 2) เป็นผู้ที่มีศาสนาและปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา
- 3) เป็นผู้ไม่มีโรคซึ่งเป็นที่ไม่รังเกียจแก่สังคม
- 4) เป็นผู้ที่มีสัญชาติไทยตามกฎหมาย แต่ถ้ามิได้มีสัญชาติไทยต้องได้รับ อนุมัติจากคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ
- 5) มีความเข้าใจในวัตถุประสงค์และวิธีการของลูกเสือ ผักใฝ่ สนใจต่อ การลูกเสือและสมัครใจที่จะดำรงตำแหน่งทางลูกเสือ
- 6) มีอายุดังต่อไปนี้

6.1) ผู้กำกับลูกเสือสำรองและผู้กำกับลูกเสือสามัญมีอายุไม่น้อยกว่า 20 ปี และรองผู้กำกับลูกเสือสำรองและสามัญมีอายุไม่น้อยกว่า 18 ปี

6.2) ผู้กำกับลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ มีอายุไม่น้อยกว่า 23 ปี รองผู้กำกับ สามัญรุ่นใหญ่มีอายุไม่ต่ำกว่า 21 ปี

6.3) ผู้กำกับลูกเสือวิสามัญมีอายุไม่ต่ำกว่า 25 ปี รองผู้กำกับลูกเสือ วิสามัญมีอายุไม่ต่ำกว่า 23 ปี

สรุปได้ว่าการตั้งกองและแต่งตั้งผู้บังคับบัญชาให้กองลูกเสือสำรอง 1 กอง มีลูกเสือ 8-36 อายุ ตั้งแต่ 8 ปี และไม่เกิน 11 ปี กองลูกเสือสามัญ 1 กอง มีลูกเสือ 12-48 คน อายุตั้งแต่ 11 ปี และไม่เกิน 17 ปี กองลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ 1 กอง มีลูกเสือ 8-48 คน อายุตั้งแต่ 14-18 ปี และ กองลูกเสือวิสามัญ 1 กอง มีลูกเสืออย่างน้อย 10 คน และไม่เกิน 40 คน ในแต่ละกองมีผู้กำกับ

ลูกเสือ 1 คน ผู้กำกับลูกเสือสำรองและลูกเสือสามัญต้องมีอายุไม่น้อยกว่า 20 ปี ผู้กำกับลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่มีอายุไม่น้อยกว่า 23 ปี และผู้กำกับลูกเสือวิสามัญมีอายุไม่ต่ำกว่า 25 ปี (สำนักงานคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ. 2540 : 40-103)

จากการศึกษาจะเห็นได้ว่าการบริหารงานลูกเสือในโรงเรียนนั้นประกอบด้วย ผู้อำนวยการลูกเสือ รองผู้อำนวยการลูกเสือ เจ้าหน้าที่ลูกเสือ ผู้กำกับกลุ่ม รองผู้กำกับกลุ่ม ผู้กำกับกอง รองผู้กำกับกอง นายหมู่ รองนายหมู่ และลูกเสือ ซึ่งในการแต่งตั้งผู้กำกับลูกเสือนั้นจะต้องแต่งตั้งตามจำนวนลูกเสือตามโครงสร้างที่กำหนดไว้

5.2 การบริหารงานงบประมาณในกองลูกเสือ

เพื่อให้การจัดสรรงบประมาณในกองลูกเสือเป็นไปด้วยความถูกต้อง และเป็นแนวทางเดียวกัน คณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติได้กำหนดการควบคุมรายได้กลุ่มหรือกองลูกเสือขึ้นเงินรายได้ของลูกเสือทุกประเภทที่กลุ่มหรือกองลูกเสือได้รับ จะต้องดำเนินการดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ. 2538 : 45-51)

ให้คณะกรรมการรับผิดชอบ 13 คน ประกอบด้วยผู้บังคับบัญชาลูกเสือหรือครูในโรงเรียนนั้นและเงินรายได้นี้ให้นำฝากธนาคาร หรือจังหวัดและเงินบำรุงลูกเสือมีอัตราการเก็บดังนี้

1. ลูกเสือคนละ 5 บาท ต่อปี

2. ผู้บังคับบัญชาลูกเสือและผู้เกี่ยวข้องกับลูกเสือคนละ 10 บาท ต่อปี เมื่อชำระครบ 10 ปี ถือว่าเป็นสมาชิกตลอดชีพ ไม่ต้องเสียค่าบริการอีกตามข้อบังคับที่ 21 และ 22 การแบ่งเงินรายได้ของ กองลูกเสือตามข้อบังคับคณะลูกเสือแห่งชาติข้อที่ 25 กำหนดว่าเมื่อกองลูกเสือเก็บเงินจากลูกเสือปีละ 5 บาท ต่อคนให้นำส่งสำนักงานคณะกรรมการลูกเสือแห่งชาติโดยแบ่งรายจ่ายดังนี้

2.1 กองลูกเสือที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการลูกเสือแห่งชาติสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในกลุ่มหรือกองลูกเสือ ร้อยละ 70 สูงเป็นค่าใช้จ่ายในสำนักงานคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ ร้อยละ 30

2.2 กองลูกเสือที่ขึ้นตรงต่อเทศบาลสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในกลุ่มหรือกองลูกเสือ ร้อยละ 78 สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในสำนักงานเทศบาล ร้อยละ 16 สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในสำนักงานคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ ร้อยละ 6

2.3 กองลูกเสือที่ขึ้นตรงต่อจังหวัด สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในกลุ่มหรือกองลูกเสือ ร้อยละ 78 สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในสำนักงานคณะกรรมการบริหารลูกเสือจังหวัด ร้อยละ 8

สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในสำนักงานภาคการศึกษาร้อยละ 8 สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในสำนักงาน
คณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติร้อยละ 6

3. การจ่ายเงินรายได้ลูกเสือต้องจ่ายตามวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

3.1 เพื่อจัดหาอุปกรณ์การฝึกอบรมลูกเสือ เป็นค่าใช้จ่ายในการจัดการ
ฝึกอบรมผู้บังคับบัญชาลูกเสือและลูกเสือ

3.2 เพื่อจัดพิมพ์ตำรา คู่มือ และเอกสารเกี่ยวกับการลูกเสือ

3.3 เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เกี่ยวกับกิจการลูกเสือ

4. อำนาจจ่ายเงินลูกเสือทุกประเภทกำหนดไว้ดังนี้

4.1 ผู้กำกับกลุ่ม ผู้กำกับลูกเสือ สั่งจ่ายได้ครั้งละไม่เกิน 500 บาท

4.2 รองผู้อำนวยการลูกเสือโรงเรียน สั่งจ่ายได้ไม่เกิน 1,000 บาท

4.3 ผู้อำนวยการลูกเสือโรงเรียน ผู้อำนวยการลูกเสืออำเภอ และรองผู้ตรวจการ
ลูกเสือจังหวัด สั่งจ่ายได้ครั้งละไม่เกิน 3,000 บาท

4.4 ผู้อำนวยการลูกเสือโรงเรียน (มีกลุ่มลูกเสือที่สมบูรณ์) รองผู้ตรวจการ
ลูกเสือประจำสำนักงานคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ (ผู้ตรวจการศึกษภาคศึกษา)
ผู้อำนวยการลูกเสือจังหวัดสั่งจ่ายได้ครั้งละไม่เกิน 5,000 บาท

4.5 เลขาธิการคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ สั่งจ่ายได้ครั้งละไม่เกิน
10,000 บาท

4.6 รองประธานคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติสั่งจ่ายได้ครั้งละไม่เกิน
50,000 บาท

4.7 ประธานคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติสั่งจ่ายได้ครั้งละตั้งแต่
50,000 บาทขึ้นไป ส่วนเงินที่กลุ่มหรือกองลูกเสือฝากไว้ ณ จังหวัด ให้ผู้มีอำนาจสั่งจ่ายดังกล่าวเป็น
ผู้จ่ายในลักษณะเงินฝากถอนคืน

สรุปได้ว่าการจัดสรรงบประมาณในกองลูกเสือโรงเรียนนั้นคณะกรรมการลูกเสือ
แห่งชาติเป็นผู้กำหนดการควบคุมรายได้กลุ่มหรือกองลูกเสือ เงินรายได้ของลูกเสือทุกประเภทที่
กลุ่มหรือกองได้รับ โดยมีคณะกรรมการรับผิดชอบบริหารเกี่ยวกับเงินบำรุงลูกเสือ การจ่ายเงิน
รายได้ลูกเสือ อำนาจสั่งจ่ายซึ่งการบริหารกิจการลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ในโรงเรียนขยายโอกาส
ทางการศึกษาจะต้องบริหารงบประมาณ โดยปฏิบัติตามแนวทางการบริหารงบประมาณในกอง
ลูกเสือ

5.3 การบริหารงานในกองลูกเสือ

การดำเนินการจัดตั้งกองลูกเสือ ผู้บังคับบัญชาลูกเสือในโรงเรียนและการขอแต่งตั้งผู้บังคับบัญชาลูกเสือ ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคดำเนินไปตามระเบียบข้อบังคับคณะลูกเสือแห่งชาติและให้ผู้ปฏิบัติ ในทุกระดับได้ประสานสัมพันธ์กับในทิศทางเดียวกันจึงได้กำหนดแบบพิมพ์ลูกเสือหรือเรียกโดยทั่วไปว่าแบบ “ลส.” มี 19 แบบ และเรียกชื่อแบบพิมพ์ลูกเสือหรือแบบ ลส. ต่าง ๆ เรียงลำดับตาม ลส. 1-19 ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ. 2538 : 25)

- ลส. 1 คำร้องขอจัดตั้งกลุ่มลูกเสือหรือกองลูกเสือ
- ลส. 2 ใบสมัครขอเป็นผู้บังคับบัญชาลูกเสือ ผู้ตรวจการลูกเสือ เจ้าหน้าที่ลูกเสือ
- ลส. 3 ใบสมัครเขาเป็นลูกเสือ
- ลส. 4 ใบโอนกองลูกเสือ
- ลส. 5 รายงานการลูกเสือประจำปี
- ลส. 6 ทะเบียนลูกเสือสำรอง
- ลส. 7 ทะเบียนลูกเสือสามัญ
- ลส. 8 ทะเบียนลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่
- ลส. 9 ทะเบียนลูกเสือวิสามัญ
- ลส. 10 รายงานการเงินลูกเสือ
- ลส. 11 ใบตั้งกลุ่มลูกเสือ
- ลส. 12 ใบตั้งกองลูกเสือ
- ลส. 13 ใบตั้งผู้บังคับบัญชา ผู้ตรวจการ กรรมการลูกเสือ
- ลส. 14 ใบสำคัญคู่กับเข็มลูกเสือสำรอง
- ลส. 15 บัตรประจำตัวลูกเสือสำรอง
- ลส. 16 บัตรประจำตัวลูกเสือสามัญ
- ลส. 17 บัตรประจำตัวลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่
- ลส. 18 บัตรประจำตัวลูกเสือวิสามัญ
- ลส. 19 ใบเสร็จรับเงินค่านำรุงลูกเสือ

สรุปได้ว่าการบริหารงานธุรการในกองลูกเสือจะมีการแต่งตั้งกลุ่ม กอง ผู้บังคับบัญชาลูกเสือ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยใช้แบบพิมพ์ลูกเสือหรือแบบ ลส. ต่าง ๆ ที่คณะลูกเสือแห่งชาติกำหนดไว้เป็นแนวทางเดียวกันเหมือนกันทั้งหมด

6. การบริหารกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่

6.1 หลักสูตรลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่

กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดให้การจัดการกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่เป็นกิจกรรมบังคับในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง) พ.ศ. 2533 เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนลูกเสือ ซึ่งมีรายละเอียดและสาระสำคัญ ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ. 2544 : 5-10)

6.1.1 หลักสูตรลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ แบ่งเป็น 2 หมวด คือ

1) หมวด ก วิชาหลักของลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ผู้ที่เป็นลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ จะต้องพยายามฝึกฝนตนเอง เพื่อรับเครื่องหมายต่าง ๆ หลักสูตรลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่กำหนดให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรียนวิชาเครื่องหมาย ลูกเสือโลก สัปดาห์ละ 3 คาบ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรียนวิชาเครื่องหมายลูกเสือพิเศษ สัปดาห์ละ 3 คาบ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรียนวิชาเครื่องหมายลูกเสือหลวงสัปดาห์ละ 3 คาบ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1) เครื่องหมายลูกเสือโลก (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1) เครื่องหมายลูกเสือโลก เป็นเครื่องหมายขั้นต้นสำหรับผู้เป็นลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ เป็นการเตรียมที่จะรับความรู้ขั้นสูงต่อไป ผู้สมัครใหม่ควรจะสอบได้เครื่องหมายลูกเสือภายในระยะเวลา 3 เดือน นับตั้งแต่วันรับสมัครเมื่อสอบได้แล้วให้ทำพิธีเขาประจำกองและเมื่อได้เข้าพิธีประจำกองเรียบร้อยแล้ว จึงจะนับว่าเป็นลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่โดยสมบูรณ์ และมีสิทธิประดับเครื่องหมายลูกเสือโลกที่กึ่งกลางกระเป๋าด้านซ้ายได้ ผู้ที่ผ่านการสอบและได้เครื่องหมายลูกเสือโลก แล้วควรพยายามฝึกอบรมตนเองเพื่อรับเครื่องหมายลูกเสือชั้นพิเศษและเครื่องหมายลูกเสือหลวงต่อไปตามลำดับ นอกจากนั้นจะเลือกเรียนวิชาพิเศษลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ที่ตนสนใจได้

1.2) เครื่องหมายลูกเสือชั้นพิเศษ (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2) เครื่องหมายลูกเสือ ชั้นพิเศษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีวิชาพื้นฐาน 8 วิชา ดังนี้

- 1.2.1) หน้าที่พลเมือง
- 1.2.2) สิ่งแวดล้อม
- 1.2.3) การเดินทางสำรวจ
- 1.2.4) การแสดงออกทางศิลปะ
- 1.2.5) สมรรถภาพทางกาย
- 1.2.6) อุดมคติ
- 1.2.7) กิจกรรมที่สนใจเป็นพิเศษ

1.2.8) บริการ

ผู้เรียนจะได้เครื่องหมายลูกเสือชั้นพิเศษ เมื่อผ่านการทดสอบกิจกรรม โดยจะต้องได้เครื่องหมายลูกเสือโลกต้องเรียนและสอบได้วิชา ข้อ 1 และข้อ 2 ต้องเลือกเรียนและสอบผ่านอีก 3 วิชาเอกจากวิชา 6 วิชา รวมทั้งการเดินทางไกลและการอยู่ค่ายพักแรม

1.3) เครื่องหมายลูกเสือหลวง (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3) เครื่องหมายลูกเสือหลวงสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีวิชาพื้นฐาน 8 วิชา ดังนี้

1.3.1) หน้าที่พลเมือง

1.3.2) สิ่งแวดล้อม

1.3.3) การเดินทางสำรวจ

1.3.4) การแสดงออกทางศิลปะ

1.3.5) สมรรถภาพทางกาย

1.3.6) อุดมคติ

1.3.7) กิจกรรมที่สนใจเป็นพิเศษ

1.3.8) บริการ

ผู้เรียนจะได้เครื่องหมายลูกเสือหลวงต้องได้เครื่องหมายวิชาพิเศษต้องเรียนและสอบได้วิชาพื้นฐาน 3 วิชา ที่ไม่ซ้ำกับวิชาเครื่องหมายลูกเสือชั้นพิเศษ ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และสอบได้วิชาการบริหารและวิชาพื้นฐานอีก 3 วิชา ในระดับลูกเสือหลวง

2) หมวด ข วิชาพิเศษเครื่องหมายสายขงยศและเครื่องหมายวิชาพิเศษลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่

2.1) หลักสูตรเครื่องหมายสายขงยศลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ เพื่อให้การฝึกอบรมลูกเสือดังกล่าวมีความเหมาะสมเป็นประโยชน์แก่เด็กในวัยลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ยิ่งขึ้นคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติลูกเสือ พ.ศ. 2507 จึงได้ออกข้อบังคับแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับคณะลูกเสือแห่งชาติว่าด้วยหลักสูตรเครื่องหมายสายขงยศและวิชาพิเศษลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ไว้ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ. 2544 : 21-92)

2.1.1) ได้เป็นลูกเสือเอกหรือสอบได้เครื่องหมายลูกเสือโลกมาแล้ว

2.1.2) สอบได้วิชาผจญภัยและวิชาต่อไปนี้อีก 2 วิชา คือ นักดาราศาสตร์ นักอุตุนิยมวิทยา การจัดค่ายพักแรม ผู้พิทักษ์ป่า นักเดินทางไกล หัวหน้าครอบครัว นักบุกเบิก นักสะกดรอย นักธรรมชาติวิทยา

2.1.3) ต้องถักสายหนังเครื่องหมายสายยงยศของตนเอง

2.2) เครื่องหมายวิชาพิเศษลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ 74 วิชา ดังนี้

1. นักผจญภัย	2. นักดาราศาสตร์
3. นักอศุณิยมวิทยา	4. การค่ายพักแรม
5. ผู้พิทักษ์ป่า	6. นักเดินทางไกล
7. หัวหน้าคนครัว	8. นักบุกเบิก
9. นักสะกดรอย	10. นักธรรมชาติวิทยา
11. การสื่อสารด้วยยานพาหนะ	12. นักดับเพลิง
13. นักสัตวญาณ	14. นักสารพัดช่าง
15. นักโบราณคดี	16. นักสะสม
17. นักดนตรี	18. นักถ่ายภาพ
19. นักกีฬา	20. นักกรีฑา
21. นักพิมพ์ดีด	22. นักแสดงการบันเทิง
23. นักยิงปืน	24. ล่าม
25. หน้าที่พลเมือง	26. มัคคุเทศก์
27. บรรณารักษ์	28. เลขานุการ
29. พลาธิการ	30. ผู้ช่วยการจราจร
31. ช่างเขียน	32. ช่างไฟฟ้า
33. ช่างวิทยุ	34. ช่างแผนที่
35. ช่างรถยนต์	36. อิเล็กทรอนิกส์
37. การหามิตร	38. การสาธารณสุข
39. การพยาบาล	40. การพูดในที่สาธารณะ
41. การอนุรักษ์ธรรมชาติ	42. การประชาสัมพันธ์
43. การสังคมสงเคราะห์	44. การพัฒนาชุมชน
45. ชาวประมง	46. ตนเคน
47. ผู้นำร่อง	48. นักเล่นเรือใบ
49. นักว่ายน้ำ	50. นักพายเรือ
51. นักกรรเชียงเรือ	52. กลาสีเรือ
53. การควบคุมจราจรทางน้ำ	54. การป้องกันความเสียหายและ
ดับเพลิงไหม้บนเรือ

55. การเรือ	56. การดำรงชีวิตในทะเล
57. เครื่องหมายชาวเรือ	58. เครื่องหมายเชิดชูเกียรติลูกเสือ
เหล่าสมุทร
59. นักเครื่องบินเล็ก	60. ช่างอากาศ
61. ยามอวกาศ	62. การควบคุมจราจรทางทางอากาศ
เบื้องต้น
63. การควบคุมจราจร
ทางอากาศยาน	64. การช่วยเหลือผู้ประสบภัย
และดับเพลิงอากาศยาน
65. การฝึกเป็นผู้นำ	66. นักปฏิบัติการทางจิตวิทยา (ปจว.)
67. วิชาการขนส่งทางอากาศ	68. แผนที่ทหารและเข็มทิศ
69. เสนารักษ์	70. การดำรงชีวิตในถิ่นทุรกันดาร
71. นักไต่หน้าผา	72. เครื่องหมายการบิน
73. เครื่องหมายเชิดชูเกียรติ
ลูกเสือเหล่าอากาศ	74. เครื่องหมายผู้ฝึกสอน

หลักสูตรวิชาพิเศษลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่มีทั้งหมด 74 วิชา ผู้มีสิทธิประดับเครื่องหมายวิชาพิเศษลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่จะต้องเป็นลูกเสือเอก หรือสอบ ได้เครื่องหมายลูกเสือโลกมาแล้ว สอบได้วิชานักผจญภัย และวิชาต่อไปนี้อีก 2 วิชา คือ นักดาราศาสตร์ นักอุตุนิยมวิทยา การจัดค่ายพักแรม ผู้พิทักษ์ป่า นักเดินทางไกล หัวหน้าคนครัว นักบุกเบิก นักสะกดรอย นักธรรมชาติวิทยา และต้องถักสายเครื่องหมายขยงศด้วยตนเอง

สรุปได้ว่าการจัดหลักสูตรลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาแบ่งเป็น 2 หมวด คือ หมวดวิชาหลักของลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ประกอบด้วยเครื่องหมายลูกเสือโลก เครื่องหมายลูกเสือชั้นพิเศษ และเครื่องหมายลูกเสือหลวง และหมวดวิชาพิเศษเครื่องหมายสายขยงศ เครื่องหมายวิชาพิเศษลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ซึ่งในหลักสูตรวิชาพิเศษลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่มีทั้งหมด 74 วิชา

จากการศึกษาการจัดแผนการฝึกอบรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่สรุปได้ดังนี้

การฝึกอบรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นนั้น ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 นักเรียนจะต้องเรียนหลักสูตรลูกเสือเอกมาแล้ว และเรียนเครื่องหมายลูกเสือโลกเป็นวิชาบังคับ ซึ่งจะต้องเลือกเรียนวิชาที่กำหนดให้อีก 2 วิชา ส่วนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ต้องเรียนวิชาเครื่องหมายลูกเสือชั้นพิเศษ โดยจะต้องสอบผ่านวิชาพื้นฐานที่กำหนดให้ 5 วิชา คือ วิชาบังคับและวิชาเลือก และในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จะเรียนหลักสูตรเครื่องหมายลูกเสือหลวง ซึ่งจะต้องสอบผ่านวิชา

พื้นฐานที่ยังไม่เคยเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 3 วิชา และจะต้องเลือกเรียนวิชา เครื่องหมาย ผู้ฝึกสอนที่ไม่ซ้ำกับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

7. การประเมินคุณภาพงานลูกเสือภายในสถานศึกษา

การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ จำเป็นต้องมีการประกันคุณภาพและประเมินมาตรฐาน การศึกษา ดังเช่น วิจารณ์ พานิช และคณะ (2545 : 1) ได้กล่าวว่า ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวดที่ 6 ได้กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพและ มาตรฐานการศึกษาในสถานศึกษาทุกระดับ กอปรกับกระทรวงศึกษาธิการ ได้มีนโยบายที่จะฟื้นฟู กิจการลูกเสือเนตรนารี ให้เป็นกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และพัฒนาบุคลิกภาพ สุขภาพ โดยให้สถานศึกษาจัดกิจกรรมลูกเสือเนตรนารี และยุวภาษาฯ ควบคู่กับการจัดการเรียนการสอนใน ด้านวิชาการ ซึ่งสอดคล้องกับ ตีรอก ศรีเกื้อกลิ่น (2551) ที่ได้กล่าวว่า กระทรวงศึกษาธิการ โดย สำนักการลูกเสือ ยุวภาษาฯ และกิจการนักเรียนสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ได้ดำเนินการ พัฒนาเกณฑ์ วิธีการประเมินคุณภาพภายนอกและประสานความร่วมมือกับสำนักงานรับรอง มาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง ได้นำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนางานลูกเสือให้บังเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล เป็นมาตรฐานเดียวกันตามหลักการและกระบวนการของลูกเสือ ซึ่งมีเกณฑ์การประเมินทั้งหมด 4 องค์ประกอบ 12 ตัวบ่งชี้ โดยสรุปดังนี้

องค์ประกอบด้านที่ 1 ด้านลูกเสือ ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 3 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

ตัวบ่งชี้ที่ 1 ความมีระเบียบวินัย ความสนใจ ความสนุก ความภาคภูมิใจ ความ ตระหนักในคุณค่าและความสุขในการเป็นลูกเสือ เรียนรู้ มีทักษะด้านสัญลักษณ์ลูกเสือ โดยมีเกณฑ์ การพิจารณา ดังนี้

1. ปฏิบัติตามกฎระเบียบของกองลูกเสือ/โรงเรียน/สังคม กระทำความดีเป็น ประจำ (Good Turn)
2. เข้าร่วมกิจกรรมลูกเสือด้วยความสนใจ ความสนุก มีความภาคภูมิใจและมี ความสุขในการเป็นลูกเสือ
3. สามารถปฏิบัติทักษะสัญลักษณ์ลูกเสือตามประเภท เรียนรู้และปฏิบัติ กิจกรรมตามเนื้อหาสาระในหลักสูตร

ตัวบ่งชี้ที่ 2 การปฏิบัติตามคำปฏิญาณและกฎของลูกเสือ โดยมีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

1. ประพฤติปฏิบัติโดยยึดหลัก คุณธรรม จริยธรรมตามคำปฏิญาณ กฎของลูกเสือ และหลักธรรมคำสอนของศาสนา
2. กระทำกิจกรรมช่วยเหลืองานสถานศึกษา งานบ้าน และเคารพเชื่อฟังพ่อแม่ ครู อาจารย์
3. กระทำกิจกรรมที่ก่อให้เกิด ความรัก ความสามัคคี ระหว่างคนในชาติและความเป็นพี่น้องกันของลูกเสือ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ

ตัวบ่งชี้ที่ 3 การช่วยเหลือผู้อื่น ชุมชน ชาติบ้านเมือง และสังคมโลก โดยมีเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

1. ช่วยแก้ปัญหาและพัฒนาเพื่อนพี่น้องลูกเสือทั้งในและนอกสถานศึกษา
2. ช่วยเหลือและให้บริการครู อาจารย์ บุพการี และบุคคลทุพพลภาพหรือผู้สูงอายุที่ขาดการดูแล
3. ช่วยพัฒนาสิ่งแวดล้อม อนุรักษ์ธรรมชาติ แก้ปัญหาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในชุมชนรวมทั้งกิจกรรมที่เกี่ยวกับสถาบันชาติ ศาสนา วัฒนธรรมและสังคมโลก

องค์ประกอบด้านที่ 2 ด้านผู้บริหาร มี 3 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 1 การพัฒนาตนเองทางด้านลูกเสือ โดยมีเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

1. มีอุดมการณ์ และวิสัยทัศน์ในกิจการลูกเสือ
2. เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อให้มีคุณวุฒิและเพิ่มทักษะทางด้านลูกเสือ
3. เข้าร่วมประชุม อบรม สัมมนา เพื่อการพัฒนากิจการลูกเสือ

ตัวบ่งชี้ที่ 2 การบริหาร ส่งเสริม และสนับสนุนการจัดกิจกรรมลูกเสือ โดยมีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

1. กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจยุทธศาสตร์ นโยบาย แผนพัฒนา และระบบบริหารจัดการกิจการลูกเสือ
2. ส่งเสริม สนับสนุนบุคลากรลูกเสือและนิเทศ ติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมลูกเสือ
3. ส่งเสริมการจัดมวตกิจกรรมลูกเสือ และมีส่วนร่วมในกิจกรรมลูกเสือ

ตัวบ่งชี้ที่ 3 การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน การช่วยเหลือ ผู้อื่น ชุมชน ชาติบ้านเมือง และสังคมโลก โดยมีเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

1. มีส่วนร่วมในการให้บริการชุมชน อนุรักษ์ธรรมชาติ พัฒนาสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมให้มีการช่วยเหลือและให้บริการบุพการีและบุคคลทุพพลภาพ หรือ ผู้สูงอายุที่ขาดการดูแล

2. ส่งเสริมให้มีการนำทรัพยากรของชุมชนมาพัฒนากิจการลูกเสือของสถานศึกษา

3. ส่งเสริมให้มีการแก้ปัญหาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม และกิจกรรมที่เกี่ยวกับสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

องค์ประกอบด้านที่ 3 ด้านผู้กำกับลูกเสือ มี 3 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 1 การพัฒนาตนเองทางด้านลูกเสือ โดยมีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

1. มีอุดมการณ์ และวิสัยทัศน์ในกิจการลูกเสือ

2. เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนคุณวุฒิและเพิ่มทักษะทางลูกเสือพัฒนาตนเองให้เจริญก้าวหน้าทางวิทยฐานะในวิชาชีพทางลูกเสือ

3. เข้าร่วมประชุม อบรม สัมมนา เพื่อการพัฒนากิจการลูกเสือ

ตัวบ่งชี้ที่ 2 การวางแผน และการจัดกิจกรรม โดยมีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

1. วางแผนการจัดมวลกิจกรรมลูกเสือ และฝึกอบรมลูกเสือตามวัตถุประสงค์ หลักการ วิธีการและหลักสูตร

2. ช่วยเหลือ หรือเข้าร่วมการจัดกิจกรรมลูกเสือภายนอกสถานศึกษา และนำทรัพยากรในชุมชนเข้ามาพัฒนาการจัดมวลกิจกรรมลูกเสือ

3. ศึกษา ค้นคว้า วิจัย และประเมินผลเพื่อให้เกิดการพัฒนา รูปแบบ วิธีการ และมีส่วนช่วยในการแก้ปัญหาและพัฒนาการจัดมวลกิจกรรมลูกเสือ

ตัวบ่งชี้ที่ 3 การบริหารงานในกองลูกเสือ โดยมีเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

1. ดำเนินการในงานธุรการ เอกสาร ระเบียบ การเงิน บัญชี และการเก็บเงินค่าบำรุงลูกเสือตามระเบียบ

2. ดำเนินการจัดตั้งและพัฒนา หมู่ กอง กลุ่ม ผู้บังคับบัญชาลูกเสือรวมทั้งจัดทำรายงาน และประชาสัมพันธ์กิจการลูกเสือ

3. บริหารจัดการอาคาร สถานที่ วัสดุครุภัณฑ์ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้เกี่ยวกับกิจการลูกเสือ

องค์ประกอบด้านที่ 4 ด้านการจัดมวลกิจกรรมลูกเสือ มี 3 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ที่ 1 กิจกรรมสัญลักษณ์ลูกเสือ โดยมีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

1. มีการฝึกอบรมให้ความรู้ และทักษะในด้านระเบียบวินัย การประกอบพิธีทางลูกเสือ และเนื้อหาสาระตามหลักสูตร

2. มีการจัดกิจกรรมเดินทางไกลและอยู่ค่ายพักแรมตามวัตถุประสงค์ และวิธีการทางลูกเสือ ฝึกอบรมทักษะลูกเสือ ตามประเภท ให้สามารถนำไปใช้ช่วยตนเองและผู้อื่น

3. มีการฝึกอบรม และทดสอบเพื่อรับเครื่องหมายตามหลักสูตรและวิชาพิเศษ
ตัวบ่งชี้ที่ 2 กิจกรรมตามคำปฏิญาณและกฎ โดยมีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

1. มีการฝึกอบรมและจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม
ตามคำปฏิญาณ กฎของลูกเสือและหลักธรรมคำสอนของศาสนา
2. มีการจัดกิจกรรมฝึกอบรมให้ช่วยเหลือครอบครัว สถานศึกษา ครู อาจารย์
ผู้บังคับบัญชาลูกเสือและร่วมกระทำกิจกรรมเกี่ยวกับงานของชาติ วัฒนธรรม ศาสนาและสถาบัน
พระมหากษัตริย์ เป็นพี่น้องกับลูกเสือทั่วโลก

3. มีการฝึกอบรมให้มีความรู้ ความสามารถในการบำเพ็ญประโยชน์ช่วยเหลือเพื่อน ผู้อื่น บุคคลที่ทุกข์ทรมาน ผู้สูงอายุที่ขาดการดูแล กระทำกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความรัก
ความสามัคคี ความสมานฉันท์ ระหว่างคนในชาติ และความเป็นพี่น้องกับลูกเสือทั่วโลก

ตัวบ่งชี้ที่ 3 กิจกรรมโครงการเพื่อการแก้ปัญหาและพัฒนา โดยมีเกณฑ์การ
พิจารณา ดังนี้

1. มีการจัดกิจกรรมโครงการเพื่อแก้ปัญหาส่งเสริมสุขภาพกายและใจ และ
เพื่อการช่วยเหลือแก้ปัญหาอุบัติเหตุ อุบัติภัย
2. มีการจัดกิจกรรมโครงการให้บริการชุมชนเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนา
สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และสังคม รวมทั้งการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวัฒนธรรมและศาสนา
3. มีการจัดกิจกรรมโครงการที่มีส่วนในงานของชาติ สถาบันพระมหากษัตริย์
และเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ รวมทั้งการฝึกอบรมวิชาพิเศษเพื่อส่งเสริมการศึกษาต่อใน
สถาบันทหารและตำรวจ โดยจัดให้มีการประเมินใน 2 ลักษณะ คือ

3.1 การประเมินเชิงปริมาณ และคุณภาพ

3.2 การประเมินความก้าวหน้า

3.1 การประเมินเชิงปริมาณและคุณภาพ

3.1.1 เชิงปริมาณ ตัวบ่งชี้ใดที่แสดงลักษณะปริมาณของการ
ปฏิบัติ ให้ถือเกณฑ์ดังต่อไปนี้ ปรับปรุง จำนวนต่ำกว่าร้อยละ 50 พอใช้ จำนวนร้อยละ 50 - 74 ดี
จำนวนร้อยละ 75 - 89 ดีมาก จำนวนร้อยละ 90 ขึ้นไป

3.1.2 เชิงคุณภาพ

- 1) ความถูกต้องสมบูรณ์เป็นแบบอย่างที่ดี
- 2) การมองเห็นคุณค่า
- 3) การปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่องยั่งยืน
- 4) การมีประสิทธิภาพ

5) ความสัมฤทธิ์ผล

3.2 การประเมินความก้าวหน้าเป็นการประเมินให้เห็นระดับการเปลี่ยนแปลง ทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ จากตนเอง และกิจกรรมตามเกณฑ์ที่กำหนด ในเวลาหนึ่ง การประเมินความก้าวหน้า มีแนวทางดำเนินการ ดังต่อไปนี้

3.2.1 จัดให้มีการประเมินความก้าวหน้าอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง

3.2.2 จัดให้มีการประเมินทั้งตนเอง กลุ่ม และกิจกรรม ตามเกณฑ์ที่กำหนด

3.2.3 จัดให้มีการประเมินเปรียบเทียบความเปลี่ยนแปลงทั้งด้าน ปริมาณและคุณภาพ

3.2.4 จัดให้มีการประเมินสาเหตุปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลง

3.2.5 จัดให้มีการประเมินความมุ่งมั่นที่จะพัฒนางานให้เกิดผล

สัมฤทธิ์สูงขึ้น

วิธีการและเครื่องมือในการประเมิน

การประเมินสามารถดำเนินการได้ด้วยวิธีการและเครื่องมือ ดังต่อไปนี้

1. แบบทดสอบ	2. สัมภาษณ์
3. สังเกต	4. ทดสอบ
5. นิทรรศการและสาธิต	6. รายงาน
7. เอกสาร หลักฐาน	8. ประเมินการปฏิบัติจริง
9. ชิ้นงานหรือผลงาน	

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

ผู้วิจัยได้นำงานวิจัยที่ใกล้เคียงมาเป็นแนวในการศึกษาค้นคว้า ซึ่งจะนำเสนองานวิจัยในประเทศดังนี้

จรัญ น่วมมะโน (2550 : 117-118) ศึกษาการพัฒนาบุคลากรเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ โรงเรียนเมืองกาฬสินธุ์ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า สภาพปัญหาในการพัฒนาบุคลากรเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ โรงเรียนเมืองกาฬสินธุ์ พบว่า ครูผู้สอนมีปัญหาด้านการวางแผน ไม่มีแผนการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน ขั้นตอนการจัดกิจกรรมไม่ถูกต้อง ไม่ครบตามกระบวนการ ขาดการนิเทศติดตามผล

ผู้เรียนไม่สนใจที่จะเรียน ขาดความรับผิดชอบเมื่อดำเนินการพัฒนา โดยใช้กลยุทธ์ การประชุม ปฏิบัติการเพื่อให้ความรู้ความเข้าใจด้านการเขียนแผนการจัดกิจกรรม และการนิเทศติดตามผล เกี่ยวกับการนำแผนการจัดกิจกรรมไปใช้ และนิเทศติดตามผล พบว่า ครูผู้สอนวิชาลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจสามารถเขียนการจัดกิจกรรม และจัดกิจกรรมตามกระบวนการและวิธีการของลูกเสือได้ คือ กำหนดเนื้อเรื่องที่จะสอนได้ กำหนดจุดประสงค์ปลายทาง นำทางได้ กำหนดเนื้อหาย่อยได้จัดกิจกรรมตามขั้นตอนทั้ง 5 ขั้นตอน คือพิธีเปิดประชุมกอง (ชักธงชาติขึ้น สวดมนต์ สงบนิ่ง ตรวจ แยก) การเล่นเกมหรือร้องเพลง การสอนตามเนื้อหา การเล่าเรื่องสั้นที่เป็นคติ และ พิธีปิดประชุมกอง (นัดหมาย ตรวจเครื่องแบบ ชักธงชาติลง เลิก) ได้ประเมินผล ปรับปรุงและพัฒนาการสอน ส่งผลให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างสนุกสนาน มีความสุข และผ่านเกณฑ์การวัดผลประเมินผล แต่ยังมีจุดอ่อน คือ การจัดกิจกรรมไม่ต่อเนื่อง กิจกรรมไม่สอดคล้องกับเนื้อหา และวัตถุประสงค์ ครูยังขาดทักษะในเรื่องขั้นตอนของกระบวนการลูกเสือเวลาไม่เป็นไปตามที่แผนการจัดกิจกรรมกำหนดเกณฑ์การประเมินผลกิจกรรมยังไม่ครอบคลุม ขาดการมีส่วนร่วมของผู้เรียน โดยสรุป การพัฒนาบุคลากรเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ โรงเรียนเมืองกาฬสินธุ์ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยใช้กลยุทธ์การประชุมปฏิบัติการ และการนิเทศติดตามผล ทำให้เกิดการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงและพัฒนาบุคลากรเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ดีขึ้น แต่ยังมีบางประเด็นที่ควรพัฒนา คือ ครูผู้สอนควรพัฒนาทักษะกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ให้ต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความชำนาญและเชี่ยวชาญในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ณรงค์ จันทะคัด (2550 : 100-101) ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการบริหารงานกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 พบว่า ระดับการปฏิบัติการบริหารงานกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ระดับความต้องการพัฒนาการบริหารงานกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับน้อย ผู้บริหาร โรงเรียน และหัวหน้ากิจกรรมลูกเสือ มีความคิดว่าสมควรพัฒนาการบริหารงานกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ใน 5 ด้าน คือ งานทะเบียน งานพัสดุ งานหลักสูตร งานวัดผล ประเมินผล และงานรายงาน เนื่องจากมีค่าเฉลี่ยในการปฏิบัติต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวม นอกจากนั้นไม่ต้องการพัฒนา

สำหรับผลการสัมมนาผู้เชี่ยวชาญ เพื่อเสนอแนะและยืนยันความเหมาะสมของรูปแบบ การพัฒนาการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดเห็นสอดคล้องกันว่า รูปแบบการพัฒนาที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้นมีความ เหมาะสม และสามารถใช้ได้จริงในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3

วีรพล ทองสัมฤทธิ์ (2550 : 121) ได้ศึกษาปัญหาการจัดกิจกรรมลูกเสือของครู ุกรณีศึกษา โรงเรียนในเขตอำเภอเขาค้อ พบว่า ปัญหาการจัดกิจกรรมลูกเสือของครู กรณีศึกษา โรงเรียนในเขตอำเภอเขาค้อ ที่ผ่านกับไม่ผ่านการฝึกอบรมวิชาผู้กำกับลูกเสือโดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทั้ง 6 ด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจาก มากไปน้อย ดังนี้ ด้านสื่อการจัดกิจกรรมลูกเสือ ด้านเทคนิควิธีการจัดกิจกรรมลูกเสือ ด้านการ วัตถุประสงค์และประเมินผล ด้านครูผู้จัดกิจกรรมลูกเสือ ด้านเนื้อหาการจัดกิจกรรมลูกเสือ ด้านเวลาที่ใช้ จัดกิจกรรมลูกเสือที่ใช้จัดการเรียนการสอนลูกเสือ และเมื่อเปรียบเทียบปัญหาการจัดกิจกรรม ลูกเสือของครูโรงเรียนในเขตอำเภอเขาค้อที่ผ่านและไม่ผ่านการฝึกอบรมวิชาผู้กำกับลูกเสือ พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยไม่แตกต่างกัน

สัญญา เขียวปาน (2550 : 88-89) ศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหาร กิจการลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดสระแก้ว พบว่า

1. ปัญหาการปฏิบัติงานกิจการลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดสระแก้ว โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการวางแผน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น การจัดส่งผู้กำกับและรองผู้กำกับ ไปฝึกอบรมตามหลักสูตร วิชาผู้กำกับลูกเสือขึ้นความรู้ระดับต่าง ๆ ปัญหาการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก ด้านการจัดสรร ทรัพยากรโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นมีการแต่งตั้งผู้กำกับและรองผู้กำกับลูกเสือสามัญรุ่น ใหญ่ตามความรู้ ความสามารถ ตรงตามโครงสร้าง ลูกเสือ โรงเรียนมีปัญหาการปฏิบัติงานอยู่ใน ระดับมาก ด้านการกระตุ้นใจในการปฏิบัติงาน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาที่มีค่าเฉลี่ย สูงสุดซึ่งอยู่ในระดับมาก คือ การสร้างกิจกรรมจูงใจให้นักเรียนเข้าร่วมซึ่งอยู่ในระดับมาก คือการ ประชาสัมพันธ์เพื่อให้ประชาชนเกิดความเข้าใจอันดีต่อกิจการลูกเสือในโรงเรียน ด้านการติดตาม ประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดซึ่งอยู่ในระดับมาก คือ ผู้กำกับ และรองผู้กำกับลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ปฏิบัติการเก็บข้อมูลและประเมินผลในระหว่างการ จัด กระบวนการเรียนรู้อย่างเป็นระบบสม่ำเสมอ

2. ผลเปรียบเทียบปัญหาการปฏิบัติงานกิจการลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ด้านสถานภาพ แตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดสรรทรัพยากร

มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้อำนวยการลูกเสือโรงเรียนมีปัญหา มากกว่าผู้กำกับและรองผู้กำกับลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ด้านวุฒิทางลูกเสือ โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ด้านประสบการณ์การบริหารกิจการลูกเสือ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ศักดิ์ดา สุขผุย (2551 : 127-128) ศึกษากระบวนการบริหารกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1 พบว่า ครูที่รับผิดชอบกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1 มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติเกี่ยวกับกระบวนการบริหารกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ครูที่รับผิดชอบกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ที่มีคุณวุฒิลูกเสือ ขนาดโรงเรียนและประสบการณ์กิจกรรมลูกเสือแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติเกี่ยวกับกระบวนการบริหารกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้าน ทุกด้าน ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

บุญยง สุขแสนสิงห์ (2552 : 77-78) ศึกษาการบริหารกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ตามทัศนะของผู้บังคับบัญชาลูกเสือ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดมุกดาหาร พบว่า

1. การบริหารกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ตามทัศนะของผู้บังคับบัญชาลูกเสือโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดมุกดาหาร ทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านการวางแผน ด้านการจัดการองค์การ ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการประสานงาน ด้านการประเมินผล โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
2. ผู้บริหารและผู้บังคับบัญชาลูกเสือ มีความคิดเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ตามทัศนะของผู้บังคับบัญชาลูกเสือ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดมุกดาหาร โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน
3. ผู้บริหารและผู้บังคับบัญชาลูกเสือมีตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ตามทัศนะของผู้บังคับบัญชาลูกเสือ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดมุกดาหาร โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน
4. ผู้บริหารและผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ตามทัศนะของผู้บังคับบัญชาลูกเสือ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดมุกดาหาร โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน
5. ผู้บริหารและผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีประสบการณ์ในการทำงาน มีความคิดเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ตามทัศนะของผู้บังคับบัญชาลูกเสือ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดมุกดาหาร โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

6. ผู้บริหารและผู้บังคับบัญชาลูกเสือที่มีวุฒิการทำงานต่างกัน มีความคิดเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ตามทัศนะของผู้บังคับบัญชาลูกเสือ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดมุกดาหาร โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน

ไพรวรรณ บุษบงค์ (2552 : 107-108) ศึกษาการพัฒนาบุคลากรด้านการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่โรงเรียนหนองสูงสามัคคีวิทยา อำเภอหนองสูง จังหวัดมุกดาหาร พบว่า การพัฒนาบุคลากรเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ โรงเรียนหนองสูงสามัคคีวิทยา พบว่า บุคลากรผู้สอนมีปัญหาด้านการวางแผน ไม่มีแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ขั้นตอนการจัดกิจกรรมไม่ถูกต้องไม่ครบตามกระบวนการ ขาดการนิเทศติดตามผล ผู้เรียนไม่สนใจที่จะเรียน ขาดความรับผิดชอบ เมื่อดำเนินการพัฒนา โดยใช้กลยุทธ์ การประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อให้ความรู้ความเข้าใจด้านการเขียนแผนการจัดการจัด กิจกรรม และการนิเทศติดตามผลเกี่ยวกับการนำแผนการจัดกิจกรรมไปใช้และนิเทศติดตามผล พบว่า บุคลากรผู้สอนกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจสามารถเขียนการจัดกิจกรรมและจัดกิจกรรมตามกระบวนการและวิธีการของลูกเสือได้ คือ กำหนดเนื้อเรื่องที่จะสอนได้ กำหนดจุดประสงค์ปลายทางและนำทางได้ กำหนดเนื้อหาย่อยได้จัดกิจกรรมตามขั้นตอนทั้ง 5 ขั้นตอน คือ พิธีเปิดประชุมกอง (ชักธงชาติขึ้นสวดมนต์ สงบนิ่ง ตรวจ แยก) การเล่นเกมหรือ ร้องเพลง การสอนตามเนื้อหา การเล่าเรื่องสั้นที่เป็นคติ และพิธีปิดประชุมกอง (นัดหมาย ตรวจเครื่องแบบ ชักธงชาติลง เลิก) ได้ประเมินผล ปรับปรุงและพัฒนาการสอน ส่งผลให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างสนุกสนาน มีความสุข และผ่านเกณฑ์การวัดประเมินผล แต่ยังมีจุดอ่อน คือ การจัดกิจกรรมไม่ต่อเนื่อง กิจกรรมไม่สอดคล้องกับเนื้อหา และวัตถุประสงค์ ครูยังขาดทักษะในเรื่องขั้นตอนของกระบวนการลูกเสือเวลาไม่เป็นไปตามที่แผนการจัดกิจกรรม กำหนดเกณฑ์การประเมินผลกิจกรรมยังไม่ครอบคลุม ขาดการมีส่วนร่วมของผู้เรียน โดยสรุป การพัฒนาบุคลากรด้านการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ โรงเรียนหนองสูงสามัคคีวิทยา อำเภอหนองสูง จังหวัดมุกดาหาร โดยใช้กลยุทธ์การประชุมเชิงปฏิบัติการ และการนิเทศติดตามผล ทำให้เกิดการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงและพัฒนาบุคลากรด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ดีขึ้น ซึ่งควรสนับสนุนส่งเสริมให้นำกลยุทธ์ดังกล่าวไปใช้ในการพัฒนาบุคลากรด้านการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ใน โรงเรียนอื่นต่อไป

รังสรรค์ มั่นใจ (2552 : 110-111) ศึกษาการประเมินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 4 จังหวัดอุบลราชธานี เขต 4 จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ผลการประเมินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 4 จังหวัด

อุบลราชธานี ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครู และนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสรุปผลได้ ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 4 จังหวัดอุบลราชธานี มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
2. ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และนักเรียนมีความพร้อมอยู่ในระดับมาก
3. กระบวนการเรียนการสอน สื่อการสอนและการวัดผลประเมินผล กิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
4. นักเรียนมีผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และคุณลักษณะอันพึงประสงค์อยู่ในระดับมาก

ธวัชชัย ต๋องใจ (2553 : 92-93) ศึกษากระบวนการบริหารการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เชียงใหม่ เขต 3 พบว่า กระบวนการบริหารงานโดยวงจรการบริหารงานคุณภาพ PDCA ของการบริหารกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 ตามเกณฑ์การประเมินคุณภาพลูกเสือภายในสถานศึกษา 4 ด้าน พบว่า ด้านลูกเสือ มีการปฏิบัติในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยเฉพาะการวัดผลประเมินผล มีการปฏิบัติน้อย ด้านผู้บริหารมีการปฏิบัติในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งด้านการวัดผลประเมินผลและการนำผลปรับปรุงพัฒนามีการปฏิบัติน้อย ด้านผู้กำกับลูกเสือ มีการปฏิบัติในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยเฉพาะด้านการวางแผนและด้านการประเมินผลกิจกรรมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ด้านการจัดมวตกิจกรรมลูกเสือ มีการปฏิบัติในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยเฉพาะด้านการวางแผนและด้านการวัดผลประเมินผลมีการปฏิบัติน้อยกว่าทุกขั้นตอน และจากการบริหารงานกิจกรรมลูกเสือตามเกณฑ์การประเมินคุณภาพลูกเสือภายในสถานศึกษา 4 ด้าน โดยการบริหารงานคุณภาพ PDCA พบว่า มีแนวการปฏิบัติในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านการประเมินผลการจัดกิจกรรม (Check) มีการปฏิบัติน้อย โดยเฉพาะด้านผู้บริหารมีการปฏิบัติน้อยกว่าทุกด้าน โดยรวมการบริหารงานกิจกรรมลูกเสือตามเกณฑ์การประเมินคุณภาพลูกเสือภายในสถานศึกษา 4 ด้าน โดยการบริหารงานคุณภาพ PDCA มีการปฏิบัติภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนทางด้านผู้บริหารมีการปฏิบัติน้อยและไม่ค่อยมีการเชื่อมโยงกันระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน

สำหรับปัญหาในการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนขาดการวางแผนร่วมกันในการจัดกิจกรรมลูกเสือ อีกทั้งผู้บริหารขาดประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมลูกเสือ รวมถึงผู้บริหารขาดการติดตามการประเมิน

เมื่อสิ้นสุดกิจกรรม ผู้บริหารและครูผู้สอนไม่มีการทบทวนกิจกรรมลูกเสือ ทำให้กิจกรรมการเรียนการสอนลูกเสือในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 ไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ตามหลักสูตรลูกเสือ

ส่วนในด้านแนวทางการพัฒนาการจัดกิจกรรมลูกเสือ ผู้บริหารควรมีการวางแผนและกระจายอำนาจการบริหารงานและบทบาทหน้าที่ไปสู่บุคลากรครูผู้สอนลูกเสือ มีการนิเทศติดตามเพื่อเสริมสร้างขวัญกำลังใจต่อครูผู้สอนลูกเสือ พร้อมทั้งจัดให้มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมและนำผลการประเมินมาวิเคราะห์ผลดีผลเสียเพื่อนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมลูกเสือในครั้งต่อไปจึงจะส่งผลต่อกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่และการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียน

วรวรรณ ปุยะติ (2553 : 54-55) ศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ โรงเรียนวังสมบูรณวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 1 พบว่า การจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ 6 ด้าน ซึ่งได้แก่ การแต่งตั้งกลุ่มกองลูกเสือ การจัดตั้งกลุ่มหรือกองลูกเสือโรงเรียน การแต่งตั้งผู้กำกับลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ในโรงเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ในโรงเรียน การเรียนและการสอบวิชาพิเศษลูกเสือในโรงเรียน การจัดการเรียนการสอนในชั่วโมงลูกเสือ การวัดและประเมินผลกิจกรรมมีปัญหาในการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่สอดคล้องกันทั้ง 6 ด้าน คือ ผู้บังคับบัญชาลูกเสือขาดความรู้ความเข้าใจ ขาดทักษะในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนลูกเสือในชั่วโมงและการสอบวิชาพิเศษ

แนวทางแก้ไข คือ ฝ่ายบริหารกิจการลูกเสือ ผู้กำกับลูกเสือและรองผู้กำกับลูกเสือควรศึกษาวิธีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้เข้าใจหรือจัดอบรมให้แก่ผู้กำกับลูกเสือและรองผู้กำกับลูกเสือ มีการนิเทศการสอน การวัดผลประเมินผล การสอบวิชาพิเศษ การปรับปรุงเวลาในการสอนกิจกรรมลูกเสือ เพื่อให้ผู้กำกับลูกเสือและรองผู้กำกับลูกเสือมีประสิทธิภาพในการจัดกิจกรรมและพัฒนาการเรียนการสอนลูกเสือ ควรมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบในการจัดกิจกรรมลูกเสือโดยตรง ดำเนินการจัดตั้งกลุ่ม กอง และแต่งตั้งผู้บังคับบัญชาลูกเสือให้เป็นปัจจุบัน

พรทิพย์พา คล้ายกมล (2554 : 163-165) ศึกษา แนวทางพัฒนาการบริหารงานลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต 2 พบว่า

1. สภาพการบริหารงานลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง
2. ปัญหาการบริหารงานลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก
3. แนวทางพัฒนาการบริหารงานลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด และ

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านมีแนวทางพัฒนา การบริหารงานอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด โดยผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนวทางพัฒนาในแต่ละด้าน ดังนี้

3.1 ด้านงานธุรการ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ใน โรงเรียนควรต้องมีการกำหนดแนวทาง และวิธีการการจัดตั้งกลุ่มหรือกองลูกเสือ โดยศึกษา เอกสาร ตามระเบียบคณะกรรมการลูกเสือแห่งชาติร่วมกัน ผู้บริหารควรส่งเสริมให้บุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับงาน ลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ในโรงเรียนเข้าอบรม ศึกษาดูงานนอกสถานที่ ให้มีความรู้ ความสามารถ ก่อนปฏิบัติงานจริง โดยเฉพาะงานการเงินลูกเสือ และประชุมร่วมกันจัดทำแผนพัฒนางานลูกเสือ ในโรงเรียน (แผนระยะยาว 4 ปี และแผนปฏิบัติการประจำปี) ให้ชัดเจน แล้วปฏิบัติตามแผนงาน โครงการที่กำหนด รวมทั้งจัดทำเอกสาร หลักฐานงานการเงินลูกเสือ ตามระเบียบคณะกรรมการลูกเสือแห่งชาติ ให้ถูกต้องสมบูรณ์ และเป็นปัจจุบัน จัดหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (ศึกษานิเทศก์ ผู้ตรวจการ ลูกเสือจังหวัด) ออกกำกับติดตาม และนิเทศการปฏิบัติงานของคณะครู และบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับงานลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ในโรงเรียน อย่างต่อเนื่อง เมื่อพบข้อผิดพลาด หรือบกพร่อง ในการปฏิบัติงานซึ่งไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนด ผู้นิเทศต้องแนะนำทันที ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพการบริหารงานลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ในโรงเรียน ด้านงานธุรการ ควร นำข้อมูลสารสนเทศที่ได้จากการวิเคราะห์ผล ไปใช้ในการปรับปรุงแก้ไข การวางแผนงาน การ ปฏิบัติงานการจัดตั้งกลุ่มหรือกองลูกเสือ การบังคับบัญชาลูกเสือ และงานการเงินลูกเสือ ตาม ข้อบังคับคณะกรรมการลูกเสือแห่งชาติ

3.2 ด้านงานวิชาการ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ในโรงเรียน ควรต้องมีการจัดทำแผนพัฒนางานวิชาการลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ในโรงเรียน เพื่อพัฒนา คุณภาพการจัดการเรียนการสอนลูกเสือให้สอดคล้องกับหลักสูตร จัดให้มีการวิเคราะห์สภาพ โรงเรียนทางด้านการจัดการเรียนการสอนที่เป็นอยู่จริงเพื่อหาจุดเด่น จุดด้อย และกำหนดแนวทาง วิธีการจัดทำเอกสาร คู่มือ และปฏิทินการดำเนินงานกิจกรรมการเรียนการสอนลูกเสือ และ การ รายงานกิจกรรมลูกเสือให้ชัดเจน แล้วแต่งตั้งผู้รับผิดชอบปฏิบัติงานตามโครงการ กิจกรรม การ เรียนการสอนลูกเสือใน โรงเรียน รวมทั้งจัดสรรทรัพยากรและสิ่งอำนวยความสะดวกใน การ ปฏิบัติงานให้เหมาะสม และเพียงพอ กับการดำเนินงาน ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ การบริหารงานลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ใน โรงเรียน ด้านงานวิชาการ ควรจัดให้มีการนิเทศภายในอย่างเป็น ระบบ และต่อเนื่อง มีการรายงานกิจกรรมลูกเสือเสนอต่อผู้เกี่ยวข้องทราบ พร้อมทั้งนำข้อมูลที่ได้ จากการวิเคราะห์และแปลผลไปใช้ในการตัดสินใจ วางแผน พัฒนางาน โครงการ กิจกรรมการเรียน การสอนลูกเสือ และการรายงานกิจกรรมลูกเสือ ตามข้อบังคับคณะกรรมการลูกเสือแห่งชาติ อย่างต่อเนื่อง

สมาน ศรีมงคล (2554 : 61-63) ศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในเขตอำเภอหนองใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 พบว่า

1. ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในเขตอำเภอหนองใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 ทั้ง 5 ด้าน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง

2. ผลการเปรียบเทียบปัญหาจำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้น ด้านการจัดองค์การ ที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. แนวทางแก้ไขปัญหาการบริหารงานกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ที่ต้องดำเนินการเป็นลำดับแรกแต่ละด้านมีดังนี้ ด้านการวางแผน ควรจัดประชุมครูผู้สอนกิจกรรมลูกเสือเพื่อจัดทำแผนพัฒนาลูกเสือทั้งระยะสั้นและระยะยาว ด้านการจัดองค์การ ควรให้ฝ่ายบริหารมอบหมายหน้าที่ให้ผู้บังคับบัญชาลูกเสือในโรงเรียนไว้อย่างชัดเจน ด้านการจัดบุคลากรควรนำผลการปฏิบัติงานของผู้บังคับบัญชาลูกเสือให้เป็นส่วนหนึ่งในการประกอบการพิจารณาความดีความชอบเป็นพิเศษ ด้านการอำนวยความสะดวก ควรพัฒนาครูในโรงเรียนให้มีความรู้ความเข้าใจในกิจการลูกเสือและระบบการจัดตั้งกลุ่ม กองและหมู่ลูกเสือโดยจัดส่งไปอบรมตามหลักสูตรวิชาผู้กำกับลูกเสือขั้นความรู้ในระดับต่าง ๆ ด้านการควบคุมควรนำผลจากการประเมินการจัดกิจกรรมลูกเสือไปใช้ในการวางแผนพัฒนากิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ต่อไป

2. งานวิจัยต่างประเทศ

เคลเลอร์มานน์ (Kellerman, 1999 : 4055) ได้ศึกษาเพื่อปริทัศน์โปรแกรมกระบวนการลูกเสือรุ่นเล็กและลูกเสือรุ่นกลาง โดยใช้ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ สังเกต และการสำรวจ เพื่อกำหนดว่าโปรแกรมเหล่านี้มีผลกระทบต่อความสำเร็จของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนในสภาพแวดล้อมของโรงเรียนทั่วไปหรือไม่ นอกจากนี้การปริทัศน์บันทึกและเอกสารสำคัญของโรงเรียนยังได้ข้อมูลประกอบที่ช่วยกำหนดข้อสรุปของการวิจัยครั้งนี้ด้วย ผลการศึกษาพบว่าโปรแกรมการศึกษาหลายโปรแกรมที่ไม่ใช่โปรแกรมแบบดั้งเดิม ซึ่งหมายถึงการเน้นการพัฒนาตัวบุคคลและการเคารพตนเองนั้นมีผลกระทบทางบวกต่อความสามารถของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนที่จะปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมของโรงเรียนโดยทั่วไป อย่างไรก็ตามข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ยังพบว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียน ซึ่งเกี่ยวข้องกับกิจการลูกเสือไม่จำเป็นต้องเชื่อได้ว่าจะมีผลสำเร็จทางการเรียนที่ปรับปรุงขึ้น ซึ่งยังมีส่วนร่วมใน โปรแกรมลูกเสือ

มิลเลอร์ (Miller. 2001 : 1930-A) ได้ทำการศึกษาเพื่อสำรวจการเข้าค่ายลูกเสือฤดูร้อน ซึ่งเป็นที่ตั้งที่ยอมรับกันเป็นพิเศษ แต่มีความสำคัญซึ่งผู้ใหญ่หวังแก้วิกฤตการณ์ของวัยรุ่นหญิง ภูมิทัศน์ทางธรรมชาติของค่ายนี้ แพทย์ได้แย้งว่ามีความสามารถที่จะให้ความสะดวกสบายแก่การเปลี่ยนที่มีภัยอันตรายจากวัยเด็กหญิงยุควิกตอเรียไปสู่วัยรุ่นสมัยใหม่ที่อันตรายได้อย่างมีศักยภาพ ผู้นำค่ายเชื่อว่าค่ายสามารถให้ความสะดวกแก่การเปลี่ยนแปลงไปในทางบวกได้หลายด้านของชีวิตเด็กหญิง จากความสัมพันธ์ส่วนตัวกับครอบครัวและเพื่อน ๆ ไปสู่ความผูกพันต่อสาธารณะของตนกับรัฐ ไปสู่เรื่องส่วนตัวเกี่ยวกับการยกย่องนับถือตนเองและความเพียงพอของตนเองมากขึ้นการเปลี่ยนแปลงที่ประสบความสำเร็จของวัยรุ่นหญิงที่เข้าค่ายครั้งนี้ พบว่า ขึ้นอยู่กับอุดมคติ 2 ประการ คือ การสร้างภูมิทัศน์ของค่ายที่เหมาะสมและการเลือกรูปแบบของบทบาทที่เหมาะสมในประเทศที่ติดกั้วลกับการแบ่งแยกเชื้อชาติ ซึ่งเกิดจากการสร้างความเป็นเมือง การอพยพเข้ามา และการสร้างความเป็นอุตสาหกรรมนั้น ผู้นำค้นหาสิ่งที่คุณคนรับรู้ว่าเป็นภูมิทัศน์อเมริกันตามอุดมคติ ซึ่งหนาแน่น ไปด้วยบรรพบุรุษอเมริกันแบบในเทพนิยาย ภูมิทัศน์ปัจจุบันที่นี้มาถึงลักษณะที่เก่าแก่ของบรรพบุรุษในอดีตนั้น ได้สูญหายไปให้คนรุ่นปัจจุบันแล้ว รูปแบบของบทบาทที่แฝงอยู่ในความเป็นผู้หญิงตามธรรมชาติ อันเป็นส่วนหนึ่งของการผจญภัยที่ห้าวหาญ และเป็นส่วนหนึ่งของผู้สร้างบ้านที่นายกองชมเชย ผู้วิจัยได้แย้งว่าค่ายฤดูร้อนอันเป็นบ้านทางสัญลักษณ์ของผู้หญิงรุ่นบุกเบิกและหญิงสาวพื้นเมืองดั้งเดิมนั้น เป็นสถานที่เปิดเผยให้ทางการพัฒนาเด็กหญิงวัยรุ่นสมัยใหม่

ฟรานซิส (Francis. 2002 : 538-MAI) ได้ศึกษาลูกเสือและสมาชิก 4-H ของรัฐยูตาห์ เพื่อกำหนดผลกระทบที่จากการเกี่ยวข้องในองค์กรเยาวชนมีต่อภาวะผู้นำ และการพัฒนาทักษะชีวิตของพวกเขาเหล่านี้ วิธีการศึกษาใช้แบบวัดภาวะผู้นำของเยาวชนและการพัฒนาทักษะชีวิต ซึ่งดอร์มันดี และซีฟเวอร์ได้พัฒนาขึ้น ผลการศึกษาพบว่า คะแนนแบบวัดเฉลี่ยของลูกเสือเท่ากับ 69.65 และ 69.14 สำหรับสมาชิก 4-H ผู้ร่วมวิจัย 4-H บ่งชี้ว่าได้ประโยชน์ปานกลางถึงมากในทุกด้านของแบบสำรวจด้วยแบบวัดภาวะผู้นำของเยาวชนและการพัฒนาทักษะชีวิต ยกเว้นด้านเดียว คือ สามารถกำหนดความต้องการ ได้ ซึ่งสมาชิกเหล่านี้ให้คะแนนเป็นประเภทที่มีการพัฒนาเล็กน้อย ผลการวิเคราะห์แบบสำรวจเป็นรายข้อพบว่า คะแนนเฉลี่ยด้านภาวะผู้นำและทักษะชีวิตสูงสุด 3 อันดับแรก คือในข้อ มีบุคลิกภาพเป็นกันเอง เข้ากับคนอื่น ๆ ได้ และเคารพคนอื่น ส่วนข้อที่ได้รับคะแนนเฉลี่ยด้านภาวะผู้นำและทักษะชีวิตต่ำที่สุดคือ รู้จักกาลเทศะ ใช้การคิดที่มีเหตุผล และกำหนดความต้องการได้

ราเดย์ (Radey. 2003 : 802) ได้ศึกษาอัศวินน้อยของราชอาณาจักร : อุดมคติการลูกเสือของชาติและอาณาจักรระหว่างสงครามในแคนาดา พบว่า ประวัติศาสตร์ของอังกฤษและ

อเมริกามีการศึกษาเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของลูกเสือหลายครั้ง ผู้ก่อตั้งลูกเสือ คือ ลอร์ด โรเบิร์ต เบเดน เพาเวลล์ ซึ่งมีผู้ได้ศึกษาถึงประวัติและผลงาน แต่ยังคงมีคำถามในด้านการปฏิบัติและแรงจูงใจ ซึ่งได้มีผลการศึกษาเพียงเล็กน้อยได้กล่าวว่าเป็นนโยบายและแนวคิดของความสำเร็จในระดับท้องถิ่น การวิจัยนี้เป็นการสำรวจความคิดเห็นดั้งเดิมของเบเดน เพาเวลล์ เกี่ยวกับชาติและอาณาจักรที่เกี่ยวข้องกับการลูกเสือในแคนาดาเพื่อศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับมนุษยชาติ ชนชั้น และเพศ ซึ่งจากการศึกษาช่วงระยะเวลาระหว่างสงครามในอนทรีโอพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับมนุษยชาติเพศ ชนชั้น ตลอดจนความรักชาติ อาณาจักร ได้ถูกปลูกฝังในการลูกเสือด้วย

คิม (Kim, 2004 : 5265-B) ได้ทำการศึกษาเพื่อระบุลักษณะต่าง ๆ ของลูกเสือที่ได้รับเลือกตั้งเข้าสู่บทบาทภาวะผู้นำในการตรวจตราและเพื่อเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างของแผนซึ่งลูกเสือและผู้นำรุ่นใหญ่ของลูกเสือใช้ประกอบการตัดสินใจว่าใครจะใช้บทบาทเหล่านั้น และเพื่อสำรวจปัจจัยที่อาจจะส่งผลต่อการรับรู้เกี่ยวกับผู้นำ เช่น ความก้าวหน้าในตำแหน่ง ประสบการณ์ของลูกเสือ และการเลือกตั้งอย่างเป็นทางการเข้าสู่ตำแหน่งหัวหน้าผู้นำลูกเสือ ก่อนหน้านี้พบว่า ส่วนใหญ่รูปแบบของภาวะผู้นำของผู้ใหญ่มุ่งความแตกต่างระหว่างรูปแบบ ภาวะผู้นำที่เชื่อมโยงกัน 2 เพศ คือ (1) เพศชายที่บอกลักษณะจากภาระงาน หรือการเน้นด้านการจัดการที่จะปฏิบัติกับการกำกับภาระงานทันทีในสถานการณ์นั้น ๆ และ (2) เพศหญิง ซึ่งบอกลักษณะจากการเน้นความเห็นใจ ซึ่งมุ่งเน้นความกลมกลืนกันในกลุ่ม งานวิจัยส่วนใหญ่เรื่องภาวะผู้นำมุ่งเน้นผู้ใหญ่ไม่ค่อยมีเด็กหรือวัยรุ่น ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างลูกเสือชาย 126 คน ในกองลูกเสือ 10 กองจากนิวยอร์ก ใช้แบบสอบถามข้อมูลจากผู้ปกครองลูกเสือชายเกี่ยวกับหน้าที่และประชากรศาสตร์ของผู้ปกครอง ใช้แบบขออนุญาตลูกเสือและแบบวัดเดาว่าใครกับลูกเสือ ใช้แบบวัดชนิดประเมินค่ากับผู้กำกับลูกเสือ และแบบวัดอื่น ๆ ผลการศึกษาพบว่า มีตัวบ่งชี้จำเพาะหลายตัว บ่งชี้เกี่ยวกับรูปแบบภาวะผู้นำของลูกเสือชายในอเมริกา ซึ่งอาจจะมีบทบาทเป็นปัจจัยที่มีอยู่ในองค์กรอื่น ๆ ของเพศเดียวกัน ในช่วงเวลาพัฒนาเด็ก ๆ ครั้งนี้ เมื่อตรวจสอบลักษณะภาวะผู้นำ พบว่า ทั้งทักษะการจัดการและลักษณะความเห็นอกเห็นใจ ความนิยม และการให้ความสะดวกได้นั้น มีความสัมพันธ์กับการเข้าทำหน้าที่ในตำแหน่งผู้นำการควบคุมดูแล เรียงตามลำดับและระยะเวลาที่อยู่ในการลูกเสือ พบว่า มีความก้าวหน้าในด้านความรับผิดชอบ ลักษณะทางบวกเหล่านี้ส่วนใหญ่ผู้นำที่เป็นทางการก็ถูกครอบงำโดยผู้ใหญ่เหมือนกัน

ตรัง (Trang, 2004 : 1991-A) ได้ทำการศึกษาเพื่อตรวจสอบการสร้างสรรค์และผลกระทบของทุนทางสังคม โดยใช้การลูกเสือหญิง วิธีการศึกษาออกแบบสำรวจฉบับแรกส่งไปยังสมาชิกลูกเสือหญิงในเขตแพร่แฟกซ์ ซึ่งกลุ่มประชากรมีความหลากหลายทางเชื้อชาติ และทางสังคมเศรษฐกิจ เพื่อวัดผลของการสร้างทุนทางสังคม ทำการทดสอบสมมุติฐาน 6 ข้อ และยืนยันได้

4 ข้อ เมื่อยืนยันมาแล้วว่าทันทางสังคมนั้น สร้างขึ้นมาในเวลาที่มียุคสื่อหญิง จึงได้ทำการวัดผลของทุนทางสังคมที่มีต่อผลที่เกิดขึ้นทางสังคม 5 ประการ โดยใช้การวิเคราะห์ปัจจัยและการวิเคราะห์เส้นทาง พบว่า มีข้อค้นพบที่มีนัยสำคัญทางสถิติสำหรับผลที่เกิดขึ้น 3 ประการ ได้แก่ การไม่เห็นด้วยกับพฤติกรรมเสี่ยงของสมาชิก ระดับการยกย่องนับถือตนเอง และทักษะการอยู่รอดที่เรียนรู้จากการถูกสื่อหญิง พบว่า ทุนทางสังคมเพิ่มการไม่เห็นด้วยกับพฤติกรรมเสี่ยงของสมาชิกขึ้น ปรับปรุงการยกย่องนับถือตนเองของสมาชิกให้ดีขึ้น และเพิ่มทักษะการอยู่รอดของสมาชิกขึ้นด้วย ผลที่เกิดขึ้นประการอื่น ๆ ที่วัด ได้แก่ ระดับคะแนนเฉลี่ยและพฤติกรรมการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกแต่ไม่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นำผลการสัมภาษณ์เชิงคุณภาพกับผู้นำการถูกสื่อมาตีความข้อค้นพบการวิจัย พบว่า นโยบายที่เกิดขึ้นจากการวิจัยครั้งนี้ได้พิจารณาวิธีการที่การสร้างทุนทางสังคมในองค์กรอาสาสมัครเสริมหลักสูตรส่งผลต่อพฤติกรรมทางสังคมและทุนทางมนุษย์ของผู้ตอบแบบสำรวจ

เฮเยส (Hayes, 2005 : 2475–A) ได้ทำการศึกษาเพื่อตรวจสอบองลูกสื่อหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3-4 และการนำโปรแกรมสื่อรู้ดีของลูกสื่อหญิงไปใช้โดยผ่านการเขียนเรื่องและผลิตรายการวิทยุสั้น ๆ ร่วมกัน โดยร้อยเรียงกับการศึกษาเกี่ยวกับเพศ วัยรุ่น วัฒนธรรมชาวบ้าน การรู้สื่อเชิงวิพากษ์และชุมชนแห่งการเรียนรู้เข้าด้วยกัน เพื่อสร้างกรอบการวิเคราะห์วิธีการที่ผู้ร่วมวิจัยในโปรแกรมการศึกษานอกโรงเรียน นำไปรวมการรู้สื่อเชิงวิพากษ์ที่ออกแบบสำหรับลูกสื่อหญิงเหล่านี้ไปใช้ เพื่อเพิ่มหลักฐานและเสียงของเยาวชนเชิงชาติพันธุ์วรรณนาเข้ากับการสนทนาร่วมสมัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของเยาวชนกับสื่อชาวบ้าน ประสบการณ์ของเด็กหญิงลูกสื่อเหล่านี้ในสังคม เรียกร้องความเท่าเทียมทางเพศ และการเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมนอกระบบโรงเรียนในโครงการสื่อรู้ดี เด็กหญิงในกลุ่มเป้าหมายมีสปอตวิทยุที่เขียนขึ้นเพื่อส่งเสริมเป้าหมาย การป้องกัน การตั้งครรภ์ของวัยรุ่น ในหมู่ผู้ฟัง พบว่า ผู้ให้ข้อมูลเห็นว่าการของลูกสื่อ ซึ่งเป็นเรื่องเล่าแบบนิทานที่ระมัดระวังและมีโครงสร้างแบบร่วมมือกันนั้น เป็นการยืนยันเป้าหมายเพื่อให้การศึกษาเล่าเรียนในอนาคตและเป็นเวทีพูดต่อต้านการสนทนาที่เข้าประเด็นกันของความเป็นผู้หญิงที่ควรยอมรับ เด็กลูกสื่อเป้าหมายนี้บอกลักษณะข่าวสารของตน ที่มีการบังคับให้เลิกนกิจกรรมทางเพศออกไปนั้น เป็นการต่อต้านมากกว่าการผลิตบรรทัดฐานของสังคม ผู้ให้ข้อมูลเห็นว่าโครงการนี้เป็นทั้งการบอกภายในและบอกอย่างมีศักยภาพเรื่องสนทนาเกี่ยวกับความเป็นผู้หญิงของวัยรุ่นซึ่งพวกตนเห็นมาแล้วและมีประสบการณ์มาแล้วในโรงเรียนและชุมชนของตน ทั้งเห็นว่าเป็นการเสนอให้การสนับสนุนเด็กหญิงที่กำลังอยู่ในแวดวงของสังคมเหล่านี้อยู่แล้ว ความตึงเครียดระหว่างฝ่ายอนุรักษ์นิยมเกี่ยวกับข่าวสารกับการให้นิยามที่กำลังก้าวหน้าในการสนับสนุนความคือตั้งอยู่นั้น ถือว่าใช้เป็นสิ่งเตือนใจว่าความสัมพันธ์ของเยาวชนกับบรรทัดฐานที่ย่อนยาน (เช่น หญิงที่รักษา

สิทธิของตน วัยรุ่นที่เฉยชา) ยังสับสนซับซ้อนอยู่ โดยสรุป ผู้ใหญ่ที่เสนอโปรแกรมอย่างโปรแกรมที่รู้ดีนี้ ไม่สามารถจะพยากรณ์วิธีการที่กลุ่มต่าง ๆ จะนำไปใช้อย่างไรมากไปกว่าเราสามารถจะคาดว่าวิธีการที่เด็กถูกเสื่อหญิงเหล่านี้จะให้นิยามการต่อต้านบรรทัดทางของสังคมที่มีจิตกั้นอยู่ เช่นนี้

เฮลเกรน (Helgren, 2005 : 2359-A) ได้ทำการศึกษาเพื่อตรวจสอบรูปแบบแคมป์ไฟร์ของวัยเด็กหญิงและวัยผู้ใหญ่หญิงที่ได้รับการส่งเสริมโดยใช้สิ่งตีพิมพ์ต่าง ๆ สำหรับแคมป์ไฟร์ เช่น คู่มือ และนิตยสาร และเพื่อวิเคราะห์สมุคภาพ อนุทิน และของที่ระลึกส่วนตัวอื่น ๆ เพื่อให้เข้าใจดีขึ้นเกี่ยวกับการสร้างวัฒนธรรมของเด็กหญิงในการตอบสนองของหลักสูตรแคมป์ไฟร์ จากวิสัยทัศน์ของประชาชนเด็กหญิง พบว่า เจ้าหน้าที่แคมป์ไฟร์ในศตวรรษที่ 20 ต่อดัน ต่อสู้เพื่อวางแนวความคิดของศตวรรษที่ 19 เกี่ยวกับบรรยากาศธรรมชาติ นิสิย์รักบ้าน และการให้บริการครอบครัวของเพศหญิง ในขณะที่เจ้าหน้าที่ขยายโอกาสสำหรับเด็กหญิงด้านการศึกษา อาชีพ กิจกรรมนอกบ้าน และการปฏิรูปประชาคม แคมป์ไฟร์สอนเด็กหญิงโดยใช้ปรัชญาเกี่ยวกับมารดา ซึ่งถือว่าลักษณะผู้หญิงตามประเพณีดั้งเดิมเป็นการสืบทอดและเป็นพื้นฐานสำหรับการช่วยเหลือ ครอบครัว ชุมชน และประเทศของเพศหญิง ผู้วิจัยโต้แย้งว่าภาวะผู้นำของแคมป์ไฟร์พบว่า ในด้านมารดานิยมนั้น เป็นรูปแบบของประชาชนเด็กหญิงที่ปรับได้ ซึ่งสามารถประยุกต์ใช้กับภาระงานทางสังคมและการเมืองอเมริกันที่กำลังเปลี่ยนไปตลอดกลางศตวรรษที่ 20 บทเกี่ยวกับแนวความคิดได้ตรวจสอบการวางปรัชญาแคมป์ไฟร์ ความพยายามต่อต้านที่จะต่อสู้กับความทันสมัย โดยใช้ความคิดเห็นของชาวอินเดียอเมริกัน คำอ้างที่จะให้บริการเด็กหญิงทุกคนโดยผ่านองค์กรรวมที่ใช้ร่วมกันการฝึกวิชาทหารขององค์กรวัยเด็กหญิงอเมริกัน ผ่านงานสงครามระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 และการสนับสนุนการทำบ้านให้เป็นบ้าน อันเป็นพื้นฐานสำหรับประชาชนทั่วโลกในสมัย

หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 แบบอนุรักษนิยม การศึกษาได้จบลงด้วยการตัดสินใจของแคมป์ไฟร์ที่จะจัดเป็นสหศึกษาในต้นทศวรรษ 1970 ในส่วนของเด็กหญิงเหล่านี้ มีจำนวนมากรับเอาภาษาและกิจกรรมแคมป์ไฟร์ไปใช้ เด็กหญิงอื่น ๆ สร้างความหมายและเอกลักษณ์ของตนเองขึ้น โดยใช้การผสมบทบาทแบบประเพณีดั้งเดิมและบทบาทการมองไปข้างหน้า แคมป์ไฟร์เสนอให้ ซึ่งมีจะยังไม่ตัดสินใจ ที่สำคัญ คือ แคมป์ไฟร์ได้จัดให้ที่ว่างสำหรับการสร้างมิตรภาพ กิจกรรม และค่านิยมที่แบ่งปันกันของเด็กหญิงเหล่านี้ ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ

จากการศึกษางานวิจัยต่างประเทศเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมลูกเสื่อสรุปได้ว่า ในการจัดกิจกรรมลูกเสื่อ ผู้ร่วมกิจกรรมอาจนำกิจกรรมบางอย่างของลูกเสื่อไปประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ชุมชนและสังคม เช่น กิจกรรมแคมป์ไฟร์ ช่วยทำให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้มีโอกาส

สร้างมิตรภาพระหว่างเพื่อน ได้ร่วมกิจกรรมกับผู้อื่น และส่งเสริมให้รู้จักแบ่งปันซึ่งกันและกัน ส่วนกิจกรรมการเข้าค่ายลูกเสือ ช่วยส่งเสริมให้เกิดคุณลักษณะทางบวกในการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัว เพื่อน ส่งเสริมการนับถือตนเอง และความพอเพียง และในการจัดกิจกรรมเข้าค่ายลูกเสือให้ประสบผลสำเร็จนั้น มีสิ่งสำคัญที่ควรคำนึงถึง คือ การสร้างภูมิทัศน์ที่เหมาะสมและการกำหนดรูปแบบของกิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับผู้ร่วมกิจกรรมเข้าค่ายลูกเสือ กิจกรรมของลูกเสือช่วยให้ผู้เรียนมีความสนใจกระตือรือร้นในการทำงานมากขึ้นและยังเป็นการพัฒนาจิตใจ ฝึกการเป็นผู้นำการช่วยเหลือสังคม การบำเพ็ญประโยชน์และการพัฒนาบุคลิกภาพ ซึ่งเป็นพื้นฐานของการเจริญเติบโต โดยใช้ศาสตร์และศิลป์ของการบริหารงานให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นการจัดการบริหารกิจกรรมลูกเสือให้เกิดประโยชน์สูงสุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY